

slovenska
DRŽAVA

FOR A FREE SLOVENIA

Slovenska država včeraj,
Slovenska država danes,
Slovenska država jutri,
VEDNO SLOVENSKA DRŽAVA
AMEN!

Prosto po Vladimírju Pregelju na Svetovnem Slovenskem Kongresu v Ljubljani, 26. junija 1991.

LETNIK XLVII

APRIL-MAJ-JUNIJ 1997.

ŠT. 4, 5, 6.

LUDVIK JAMNIK UMRL

1921-1997

Ludvik (Luka) Jamnik je bil rojen 1. septembra 1921 v Mirni peči na Dolenjskem v deset članski družini, ki je darovala slovenski Cerkvi duhovnika-profesorja verouka na gimnaziji. Osnovno šolo je obiskoval v domačem kraju, gimnazijo v Novem mestu, nato je šel v Ljubljano in se vpisal na juridično fakulteto. Tam je napravil tudi izpite prvega leta in se vpisal v drugo leto. Istočasno se je pridružil Marijini kongregaciji, (Akad. kluba STRAŽA), katere duhovni vodja je bil dr. Lambert Ehrlich. Italijanska uprava je redno poslovanje univerze ukinila tako je bil pok. Ludvik prisiljen pretrgati svoje študije.

V času ideološke razdvojenosti se je pridružil protikomunistični strani. Bil je član originalnega domobranskega pevskega zbora in skupno s Tonetom Muhičem edini še živeči član tega zbora. Maja 1945 je skupno s ostalimi kolegi zapustil Ljubljano in se začasno namestil v Anrasu, v Vzhodnih Tirolih. Od tam se je preselil v Italijo in se na Univerzi v Firencah vpisal na ekonomsko fakulteto. Po kakem letu se je od tam preselil v taborišče v Bologno in v Bologni nadaljeval študij iz ekonomije, vendar ga je ponovno prekinil po odhodu v Kanado. Tu je zelo vestno in vzgledno opravil dolžnost enoletnega kontrakta na kmetih v Južnem Ontariju. Pozneje se je preselil v Toronto, se poročil in v zakonu postal oče šestim otrokom. Za te je nadvse skrbno in ljubeznivo sam skrbel, po rani smrti svoje žene Jožice, tudi doma iz Dolenjske.

Ostalo življenje mu je bila večna skrb za družino, kateri je bil oče in mati. Ko so otroci nekoliko odrasli in so mu bili v pomoč pri družini, se je poleg trdega dela udeleževal v slovenskih kulturnih organizacijah, SPB društvu TABOR, v pevskih zborih in dramskem društvu.

Vsa leta je sodeloval pri časopisu "Slovenska država, zadnjih 10 let pa nosil na svojih ramenih levji delež tega bremena, kot urednik. Rad je zapel mirnopoško "Državno himno": En starček je živel tam v vinskih gorah, so d'jal, da je b'lo na Dolenjskem".

V zadnjih letih se je poleg dela pri S.D. posvetil ponovnemu večkrat prekinjenemu študiju in diplomiral na York univerzi, bolj "sebi v uteho" kot potrebo, tako je dejal.

Luka je bil zelo popularna osebnost med Slovenci. Bil je dobrega srca, čeprav temperamenten. Vse življenje je delal zastonj za idejo Samostojne SLOVENSKE DRŽAVE. Še na smrtni postelji ga je skrbel usoda časopisa.

Umrl je 26. maja, ob 55 obletnici mučeniške smrti prof. dr. Lamberta Ehrliche. Pokopali smo ga 29. maja na Mount Hope pri pokojni ženi Jožici.

Pogreba se je udeležilo veliko število Slovencev iz Toronta in iz drugih krajev Kanade in U.S.A.

Pogrebne obrede je v cerkvi Marije Pomagaj na Manning Ave. opravil č.g. Pavle Novak ob asistenci župnika, č.g. Batiča in č.g. Časla. C.M. Pel mu je združen pevski zbor, solo "Psalm 102" pri pogrebni maši pa mu je z občutkom zapel g. Blaž Potočnik.

Ob grobu se je v imenu vseh od njega poslovil njegov prijatelj, sodelavec in kolega Avguštin Kuk, pevci so mu pa tudi ob grobu zapeli "Vigred se povrne".

Naj počiva v miru pri Bogu.

A. KUK

Aleš Gosar: Zasuta usta

(komentar)

Maja letos je v Ljubljani izšla dokumentarna knjiga *Zasuta usta* z velikopovednim podnaslovom *Začetek komunistične revolucije v Sloveniji leta 1941 in 1942*. Delo sestavljajo raziskave, ki jih je bil opravil pisec knjige in je le-te potem v posamičnih poglavjih objavil v časopisih. Največ seveda v dnevniku *Slovenec*, koder je bil še do nedavnega kot časnikar pristojen za to razdobje komunistične revolucije. Kot je navedeno v knjigi, je zadevne raziskave denarno podprla (tudi) *Fundacija dr. Antona Trstenjaka*, k izidu knjige samem pa je s 1000 markami pomagal gospod Vinko Levstik, znani nekdanji domobranec, zdaj goriški hotelir in pogosti mecen političnih in kulturnih pobud, opremljenih s predznakom slovenstva in domobranstva.

Naslovno stran knjige-platnice krasi fotografija v lampijončkih prižganih svečk na enem od množičnih grobišč v Kočevskem Rogu.

Časnikar Ivo Zajdela, pisec tega dela na 280 straneh, je bil eno od prvih in redkih

imen iz povojne generacije časnikarjev, ki je že v drugi polovici 80-let vzbudilo pozornost naše emigracije! Zajdela je poslovel s prodornimi analizami v slovenski medvojni in polpretekli stvarnosti in je žel naše občudovanje tudi zato, ker je znal in imel pogum izmuzniti se iz oklepa komunistične indoktrinacije, kateri je bil prav gotovo podvržen. Na straneh domobranske revije *VESTNIK* se je njegovo ime prvič pojavilo med našo emigracijo in začelo dobivati zaslužen prestiž.

To zadnje njegovo delo, *Zasuta usta*, je ponoven dokaz, da ima avtor (tako kot pravijo Argentinci) testo ne samo dobrega časnikarja, ampak tudi resničnega zgodovinarja, kajti zna svoje kritično pisanje osredotočiti na bistvo zgodovinskega dogajanja (kateremu sam ni bil priča) in izluščiti iz tega prave vzroke in posledice, najti krivice in povzdigniti nedolžne žrtve in večkrat resnične junake, kakor tudi naslikati ozračje dobe, ki jo obravnava.

Pozorni bralec bo torej tudi v *Zasutih*

ustih našel tele *Žajdelove* odlike, ki jih pri mnogih piscih s podobno tematiko v celoti ali posamično pogrešamo:

Žajdela daje veljavo, ki jim gre, osebnim ustnim ali pisnim pričevanjem, tako tudi posameznim tragičnim dogodkom, a med seboj z rdečo nitjo povezanim, ki so izstopali iz normalnega življenja. Ne omeji se torej na tako imenovane pisane "dokumente", ki jih k varanju nagnjen politični subjekt zlahka fabricira.

Naš pisec ve in se zaveda, da zgodovinsko dogajanje lahko razloži, osmisli ter moralno ovrže ali opraviči prvi vzrok, prvi sprožilec, glavni ali celo edini "Krivec" vseh nadaljnjih verižnih akcij in reakcij. V tej knjigi govori o prvih dveh letih komunistične revolucije in si ne zatiska oči, kot n.pr. "Komisija za povojne poboje" ali državni zbor, ki jo je menda priklical k življenju. Ta komisija samovoljno oz nerazumno iz procesa naše slovenske tragedije enostavno odreže ključno štiriletno dalje na str. 2

AMBASADOR PRI SV. STOLICI DR. ŠTEFAN FALEŽ Odstopil

Dr. Štefan Falež ambasador pri Sv. sedežu je koncem aprila letos nenadoma odstopil od svojega položaja. V javni izjavi je navedel vzroke za svoj odstop: razočaranje nad neuspehom na področju odnosov med Svetim sedežem in R. Slovenijo. Med temi navaja težave, ki so nastale radi gradnje nunciature v Ljubljani in na obotavljanje vlade, da bi dala nuncijski položaj dojena (dekana) pri diplomatskem zboru, kot je to običaj med prijateljskimi državami. Dr. Falež se je trudil, da bi pomagal vpostaviti konkordat, kar mu tudi ni uspelo. Vsi so pa hvalili izredne zasluge, ki jih je dr. Falež doprinesel za razvoj odličnih odnosov med obema državama, ki so bili tako odločilni pri osamosvajanju Slovenije. Žal smo s tem odstopom Slovenci izgubili odličnega diplomata pri Sv. sedežu, ki ga bo težko nadomestiti. Bivšemu veleposlaniku želimo miren in zadovoljen pokoj, zunanjemu ministerstvu R.S. pa uspeh, da bodo našli primerne namestnika, ki bo opravljal to važno funkcijo, kot dr. Falež, predvsem iz ljubezni do Slovenije in ne za materialne koristi.

P.S.

Naknadno smo zvedeli, da so se pogajanja med Vatikanom in slovensko vlado glede dojena zaključila uspešno in bo papeški

nuncij monsignor Farhat kmalu postal dekan diplomatskega korpusa v Sloveniji.

slovenska
DRŽAVA
FOR A FREE SLOVENIA

Subscription rates:
\$15.00 per year
\$1.50 single issue
Advertising: \$0.45 per square line

Member of Multilingual Press Association of Ontario Member of Canadian Multilingual Press Federation

Owned and published monthly by Slovenian National Federation of Canada
Letnik in izdajatelj Slovenska Narodna Zveza v Kanadi
646 Euclid Ave., Toronto, Ontario M6G 2T5
Edited by Editorial Board
Urejuje konzorcij Slovenska Država
Zastopnik:

Slavko Skoberne España 1316 Castelar (1712) Prov. Buenos Aires Argentina	Ludvik Jamnik 79 Watson Ave. Toronto, Ontario M6S 4E2 Kanada
--	--

TELEPHONE # (416) 766-4848
FAX # (416) 766-7088

Letna naročnina: Za Kanada in ZDA \$15.00. Za Argentino in Brazilijo po dogovoru; Anglija, Avstrija, Avstralija, Francija in druge države \$12.00 U.S. Po letalski pošti po dogovoru.

Za podpisane članke odgovarja pisec. Ni nujno da bi se avtorjeva naziranja morala skladati v celoti z mišljenjem uredništva in izdajatelja.

OBVESTILO:

KOT JE RAZVIDNO IZ "GLAVE" ČASOPISA S.D. JE V TEH ŠTEVILKAH ŠE VEDNO NAVEDEN UREDNIK POK. LUDVIK JAMNIK. BODOČEGA UREDNIKA S.D. BO IZBRAL ODBOR KONZORCIJA (UREDNIKOV) IZ ŠTEVILNIH DRŽAV VSEH KONTINENTOV PO SVETU.

Aleš Gosar: Zasuta usta

nadaljevanje s str. 1

obdobje pred 9. majem 1945.

Žajdelu je treba priznati tudi pogum, ki ga tudi v Zasutih ustih izpriča, ker se ne pomišlja klicati na odgovor tkivu zgodovinarjev in jim očitati pomanjkanje poklicne strokovnosti ali poklicne etike, kajti mnogi od teh naivno nasedajo pravljicam (ali pa zavestno ponavljajo pravljice tistih, katerih moralna vodila so bila in so v diametralni opreki s krščanskim dekalogom.

Ko govori o Kolaboraciji, tem rdečem upehanem konjičku, Žajdela istočasno vnaša v zgodovino pisje tudi vprašanje o pogubonostni in izdajalski kolaboraciji slovenskih Komunistov s (kot on pravi stalinistično) Sovjetsko Zvezo in to vprašanje očitek neusmiljeno in trdno zakoliči.

Žajdela objektivno presoja osebnost in vlogo in krivdo in žalostno usodo Edvarda Kocbeka in ga ne vara Kocbeka položena figura disidenta iz poznejših let. "Edvard Kocbek je povsem jasno zagovarjal politične umore" sklene Žajdela in je treba pristaviti, da Kocbek ni zmogel zadevne katarze.

Žajdelu je tudi jasno to, kar ne drži, da naj bi bila revolucija omejena samo na tako imenovano Ljubljansko pokrajino.

(Torej se tudi škofu Tomažiču ni uspelo prepričati, čeprav naj bi po pisanju avtorja Slovenske poštenosti škof odločno in neprijazno odslovil osebo, ki da je k njemu prišla vnašat domobranstvo na Štajersko in da je tako škof Štajerc obvaroval pred to nesrečo. Ta oseba, ki še živi, pa trdi, da je pogovor s škofom potekel v zelo prijaznem ozračju. O odklonilnem zadržanju škofa Tomažiča do novega komunističnega režima piše v svojih spominih tudi partizanski duhovnik Lampret).

Žajdela ve in se potem ravna in zato vrta tam, kjer sprevedance boli, kot sam pravi v uvodu te knjige - odkriva "grozljivo razsežnost dogajanja v letih 1941 in 1942, saj se je takrat takorekoč zgodilo "vse". To "vse" je treba razumeti kot zametek tudi vsega poznejšega. Kdor gre mimo tega, prazno

slamo mlati.

Vešče oko Žajdelovo tudi ne prezre pomembnega in za rdeče obtožujočega dejstva, da so si komunisti že na samem začetku prilastili termin *slovensko ljudstvo* in se podpisovali z njim. "Uzurpacija, ki je nekaterim zgodovinarjem nevidna ali pa zanje povsem zanemarljiva".

Žajdela ve in zapiše kot mnogi drugi, ampak izvaja tudi logične zaključke, da je šlo pri OF "za popolno erozijo morale in občutke za resnicoljubnosti". Partizanske priče, spomini, procesi, zgodovina in njih verodostojnost padejo pod to oznako.

Naš pisec uvidi pogubnost temeljne 4. točke OF, po kateri "naj bi se preoblikoval slovenski narodni značaj" in se ustvari nov tip Slovence: revolucionarja, materialista in ateista.

V knjigi Zasuta Usta je eno uvodnih poglavij naslovljeno takole: Drugim so očitali, kar so počeli sami. Ta trditev je zadetek v polno, je gola resnica, je izvirna komunistična metoda do onemoglosti izvedena in izvajana do današnjih dni. To opozorilo naj se prime tistih pravičnežev in objektivnežev, ki tako radi omenjajo neko paralelo v kriminalnem početju obeh taborov. Težnja pridobiti si sloves nepristranosti je s tem dejstvom v osnovi spodbita.

Za svojo ostro obsodbo brezobzirnih naklepov in zločinskega postopanja, ki jih Žajdela dokumentira na prvih stotih straneh te knjige, se poslužuje številnih pisnih virov iz samih vodstvenih krogov revolucije, kar daje dokazom večjo, prepričljivo težo.

Take so odlike Žajdelovega pisanja, ki smo jih našli tudi v Zasutih ustih in ki jih podpisani v celoti, ali pa sploh ne, ne najde v obširnem izboru zadevne bibliografije.

Za povojne generacije je knjiga izvrstem pripomoček, da se izkopljejo iz kalupov indoktrinacije in dezinformacije.

Na zadnjih 150-straneh tega dela pa bodo te generacije kot tudi še predvojna našle množino skrbno izbranega pa s pričami, drugimi viri in datumi podkupljenega gradiva, sestavljenim iz cele vrste konkretnih primerov partizansko-vosovskega divjanja po

vsej slovenski deželi.

Poboji družin - Mavsarjeve, Lichtenbergerjeve, Furlanove in Vekarjeve - prinašajo podrobnosti, ki jih še marsikdo od nas ne pozna. Kako se je kotila (l) revolucija v Šentrupertu, mit in resnico o dražgoški bitki, "podvige" partizanskih zveri na Mačkovcu ali poboj Križarjev že po vojni; da je bila revolucija tudi v Prlekiji in kaj vse in zakaj je zapisano na spominskih ploščah, ki se zadnja leta postavljajo - vse to nam knjiga nudi z neodrekljivo prepričljivostjo. Marsikdo se bo ob branju zdrznil ali ga bo spreletelo; brezbržnemu, ki bi knjigo vzel v roke, se bodo oči odprle, tisti, ko so "tisto" živeli in preživeli, pa bodo hvaležni piscu, da je resnico tako jasno in lepo izpovedal.

Žal v tem trenutku še nimamo obvestila o tem, kje se knjiga naroča in koliko stane.

Aleš Gosar, B. Aires.

Župnijska hranilnica in posojilnica "Slovenia"

Vam nudi razne finančne usluge. Posojila za hiše, avtomobile, potovanja, študij itd. Vaši prihranki pa se obrestujejo po najvišji možni stopnji.

Poslužite se naše
slovenske finančne ustanove!

URADNE URE

725 Brown's Line, Etobicoke, Ontario M8W 3V7
Tel: 416 255-1742 Fax: 416 255 3871

Monday, Tuesday, Wednesday...9:30 a.m. - 4:00 p.m.
Thursday - Friday.....9:30 a.m. - 7:30 p.m.
Saturday.....9:00 a.m. - 12 noon.

618 Manning Ave., Toronto, Ontario M6G 2V9
Tel: 416 531-8475 Fax: 416 531-8533

Monday, Tuesday, Wednesday...9:30 a.m. - 4:00 p.m.
Thursday - Friday.....9:30 a.m. - 7:30 p.m.
Saturday.....9:00 a.m. - 12 noon.

Villa Slovenia
23 Delaware Drive, Hamilton, Ontario L8E 3N6
Tel: 905 578-7511 Fax: 905 578 5130

Thursday.....3:30 p.m. - 7:30 p.m.
Friday.....12:30 p.m. - 7:30 p.m.
Saturday.....9:00 p.m. - 12 noon.

Dom Lipa, Etobicoke Ontario
(For residents only)

Wednesday.....3:00 p.m. - 4:00 p.m.

Andreanum dograjen z darovi vernikov Posebno škofovo pismo

Velikonočnem času se je mariborski škof dr. Franc Kramberger obrnil s posebnim pismom na vernike in ljudi dobre volje mariborske škofije. Vernike in dobrotnike je povabil naj pomagajo pri zidavi škofijskega središča Andreanum. Škof je na priložnostni tiskovni konferenci izpostavil vseslovenski pomen in vlogo te ustanove. S teološko fakulteto, teološko knjižnico, pastoralnimi službami, škofijskim sodiščem in domom za duhovnike bo Andreanum skupaj z bližnjo škofijo, bogoslovjem, stolno župnijo in Slomškovo dvorano žarišče mariborske škofije in pomembno središče v mestu ob Dravi. Prof. dr. Vinko Potočnik je umestil teološko fakulteto v okvir samega projekta, ing. Anton Ekart je predstavil zidavo, o finančnem delu pa je spregovoril škofijski ekonom Mirko Krašovec. Ko bo izvajalec Gradis Nova končal svoja dela, bo na voljo več kot 6.300 kvadratnih metrov uporabnih površin. Večina prostorov bo namenjena za našete uporabnike, kar bo ostalo, pa bodo oddali v najem.

V sklopu Andreanuma je tudi manjša telovadnica in štirideset pokritih parkirnih prostorov. Celotna naložba je z vso notranjo opremo

vredna vredna okrog 900 milijonov tolarjev. Naložbo pokrivajo z ugodnimi krediti. Škof Kramberger in ekonom Krašovec sta poudarila, da je Cerkev, naj si bo po župnijah ali v škofiji, vedno začelnjala iz nič. Tudi z Andreanumom je tako. Upali so sicer na sredstva denacionalizacije, vendar je upanje postalo iz »kratkoročnega«, glede na odnos države do vernih Slovencev, kar »dolgoročno«. Prav zaradi tega je škofija sklenila pozvati vernike in tudi dobrotnike od drugod, naj darujejo svoj dar za izgradnjo Andreanuma. Škof Kramberger je z velikim upanjem napisal pismo vernikom. Zaveda se, da je veliko ljudi prav v mariborski škofiji na robu preživetja, zato vabi tiste, ki jim gre dobro, da darujejo tudi za druge. Tisoč tolarjev, ki naj bi jih daroval vsak, je le izračun za končno vsoto. Gotovo bo kdo daroval več, drugi manj. Na škofiji upajo, da bi na tak način zbrali vsaj polovico potrebnih sredstev. Vsi dobrotniki in darovalci bodo tako lahko konec maja ali v začetku junija navzoči pri blagoslovu Andreanuma. Še posebej veseli pa bodo jeseni študentje teologije, ko bodo prvič imeli vsa preživetja na enem mestu.

ARLO SMODIŠ

Popularni in zelo uspešni rektor mariborske univerze, dr. LUDVIK TOPLAK, je v preteklosti večkrat izrazil željo in pripravljenost vključiti Teološko Fakulteto Antona Martina Slomška v Mariboru v Mariborsko Univerzo.

Tako včlanjenje bi dalo univerzi mednarodni ugled, ne samo kot dokaz akademske tolerance temveč tudi radi ugleda škofa A.M. Slomška. Najprimernejši čas za tako odločitev bi bil ravno sedaj, ko se že pričenjajo priprave na uradno razglasitev Škofa Slomška za blaženega, če ne na dan razglasitve same.

Večer 19.5.97. poroča: "Beatifikacija A.M. Slomška bo letos v jeseni v mariborski stolnici na Slomškovem trgu, kjer je tudi njegova grobnica. Priprave za ta dogodek so se že začele."

POGOVOR Z REKTORJEM MARIBORSKE UNIVERZE

»Vse poskuse političnih manipulacij zavračamo!«

10 MAR 1997

Kakovostne programe bodo znova ponudili v potrditev - Z gradnjo Andreanuma ustrezne prostorske razmere za samostojno teološko fakulteto v Mariboru

Razvoj mariborske univerze je v zadnjih letih neločljivo povezan z osebnostjo drugič izvoljenega rektorja prof. dr. Ludvika Toplaka. Ta s svojimi dejanji ves čas vzbuja pozornost javnosti. Po eni strani zaradi svoje izjemne uspešnosti v prizadevanjih za prostorsko in programsko krepitev univerze in njeno mednarodno uveljavitev, po drugi strani pa zaradi svojega stila vodenja univerze ter kritičnih izjav na račun visokošolske politike in - zlasti v zadnjem času - na račun poročanja medijev o mariborski univerzi.

Omenjeno je razlog, da aktualna pogovora z obema rektorjema ob izteku vpisnega odločanja začenjamo z mariborskim.

Ekspanzija mariborske univerze je lahko uspešna samo ob zagotovljeni kvaliteti. Kako uspešni ste bili doslej, gospod rektor - po vaši oceni - v teh prizadevanjih?

»Mislim, da je bila rast mariborske univerze v zadnjih letih tako zmerna, da ne bi mogli govoriti o ekspanziji. Res pa je, da si v tem obdobju zelo prizadevamo, da bi naša univerza pridobila status raziskovalne univerze. Za to pa mora seveda univerza izpolniti določene pogoje. Ob tem pa želimo tudi pridobiti mednarodno akreditacijo naše univerze pri evropski rektorski konferenci CRE - ljubljanska konferenca je že v postopku akreditacije, nam pa bo to, upam, uspelo v prihodnjem študijskem letu.«

Znano je, da si prizadevate zaokrožiti študijsko ponudbo mariborske univerze in ustanoviti tudi v Mariboru fakultete za področje humanistike, naravoslovja in teologije. Slednje se zdi še najbližje uresničeno. Ali lahko zamenjava nadškofa - nadškof dr. Alojzij Šuštar je omenjeno prizadevanje zelo podpiral - zavre ustanovitev mariborske teološke fakultete?

»V Mariboru že obstajajo tako nekateri humanistični kot naravoslovni študiji, sedaj gre le za njihovo širitev in preoblikovanje. Prav tako v Mariboru že dolgo obstaja popoln teološki študij. Mednimo, da ni več ovir za prehod tukajšnjega teološkega oddelka ljubljanske univerze v samostojno teološko fakulteto, saj so zdaj - to je z izgradnjo Andreanuma - za to ustvarjene tudi potrebne razmere. Upam, da bo to podprl tudi novi metropolit, vendar se z njim o tem seveda še nismo pogovarjali.«

Doslej ste uspeli z večino predlogov za programsko krepitev

univerze, zato je bilo kar precejšnje presenečenje, da v ta visokošolski vpis kljub zelo odločnemu prizadevanju niste mogli uvrstiti kar nekaj novih programov; nedavno pa je visokošolski svet tudi zavrnil preobrazbo visoke zdravstvene šole v fakulteto. Še vedno menite, da so bile te zavrnitve svojevrstna diskriminacija mariborske univerze?

»Naši učitelji in strokovne službe zatrjujejo, da so bili vsi zavrnjeni programski predlogi kvalitetno pripravljene. Na

Prof. dr. LUDVIK TOPLAK

seji visokošolskega sveta sem samo ponovil ocene dela tukajšnje univerzitetne javnosti, da se programski predlogi ljubljanske univerze obravnavajo naklonjeno, predlogi mariborske univerze pa nenaklonjeno.«

S tem pa se člani visokošolskega sveta očitno niso strinjali?

»Na univerzi hmo temeljito preverili kakovost naših predlogov, vsekakor pa hmo pri njih, če hmo ocenili, da so upravičeni, vztrajali. Kar pa zadeva visoko zdravstveno šolo, je bil naš predlog zadržan samo zato, ker se na nacionalni ravni še niso dogovorili, kakšen naj bo koncept visokošolskega izobraževanja zdravstvenih kadrov. Zato se hmo zavzeli, da se morebitna

odprta sistemska vprašanja tim prej rešijo, kar pa je mogoče opraviti le na državni ravni.«

Kaj si pri reševanju spornih vprašanj obetate od nove vladne koalicije? Ali tudi v njej prihaja do poskusov delitve in vplivanja na univerzi, kot ste očitati prejšnji vladi?

»Na rektorski konferenci smo opozorili, da odločno zavračamo vse poskuse političnih manipulacij. Upam, da si nova vlada te napake ne bo privoščila in hmo z njo lahko korektno sodelovali.«

Pomeni to, da pričakujete, da boste z novo vlado rešili tudi vprašanje univerzitetne lastnine, ki je - sodeč po vaših izjavah - za vas ena ključnih ovir hitrejšega razvoja univerze?

»O univerzitetni lastnini obstajata dve nasprotujoči si razlagi. Za ene je prav, da lastnina državne univerze pripada državi, za druge - kamor se prištevam tudi sam - avtonomnost univerze vključuje tudi njeno razpolaganje z lastnino. To, da je univerza javni zavod, je pravna rešitev, ki je bila nujna leta 1992, ko je univerzi grozilo divje lastninjenje, vendar bi morali zdaj univerzi zagotoviti ustrezni pravni status. Temu nasprotuje sla po oblasti, ki si želi podrediti univerzo, pa tudi na univerzi je nekaj takih, ki se jim zdi, da jim samo status državnih uslužbencev zagotavlja varnost.«

Ne samo država, tudi novinarji smo bili v zadnjem času deležni vaših ostrih kritik zaradi poročanja o dogajanju na mariborski univerzi. Ustvarili ste vtis človeka, ki meni, da univerze ni mogoče kritizirati tako kot »neakademsko« okolje?

»To ni res, na univerzi se ne bojimo kritike. Še nikogar, ki je želel izvedeti resnico o našem delu, nismo zavrnili. Bolijo pa me neresnični očitki. Nihče pa še ni napisal, da sem v zadnjih letih uspel preko ministrstev pridobiti univerzi - za njen novi sedež na Slomškovem trgu - kar 4 milijarde tolarjev proračunskih sredstev. To ne koristi samo univerzi, temveč zagotavlja normalne pogoje za nekaj mariborskih srednjih šol, razen tega pa smo zagotovili tudi veliko novih delovnih mest.«

JASNA KONTLER · SALAMON

John E. Krek's Slovenian Credit Union
Slovenska Hranilnica in Posojilnica
Janeza E. Kreka

Canada's first Slovenian Credit Union
Prva Slovenska Hranilnica in Posojilnica v Kanadi

OFFICE HOURS / URADNE URE

747 Brown's Line
Etobicoke, Ontario M5B 3V7
(416) 252-6527

Monday	10 am - 4 pm
Tuesday	10 am - 8 pm
Wednesday	10 am - 4 pm
Thursday	10 am - 8 pm
Friday	10 am - 8 pm
Saturday	9 am - 12:30 pm

646 Euclid Avenue
Toronto, Ontario M6G 2T5
(416) 532-4746

Tuesday	11 a.m. - 7 p.m.
Thursday	11 a.m. - 7 p.m.
Friday	10 a.m. - 8 p.m.
Saturday	10 a.m. - 1 p.m.

BITI ČLAN
HRANILNICE -
JE V KORIST TEBI IN V
POMOČ PRIJATELJU!

JEK
SLOVENIAN CREDIT UNION

SERVICES

Chequing
Savings
Term deposits
RRSP
RRIF
Loans
Mortgages
Line-of-Credit
MASTERCARD
Banking machine card
Travel Insurance
Travellers Cheques

USLUGE

Čekovni račun
Hranilne vloge
RRSP / RRIF
Hipotečna posojila
Osebná posojila
Kreditna karta MASTERCARD

VELIPOSLANIŠTVO REPUBLIKE SLOVENIJE

150 Metcalfe Street, Suite 2101
Ottawa, Ontario, Canada K2P 1P1
Tel: (613) 565-5781
Telefax: (613) 565-5783

Veleposlaništvo Republike Slovenije v Kanadi vsem slovenskim rojakom v Kanadi, njihovim družinam in prijateljem želi vesele božične praznike in obilo sreče in zadovoljstva v novem letu.

Veleposlaništvo Republike Slovenije obvešča, da ima konzularne uradne ure v Torontu vsako prvo in tretjo delovno sredo v mesecu od 13.00 - 19.00 ure v prostorih Slovenskega informacijskega centra na naslovu: 770 Browns Line, Etobicoke

Konzularni dnevi v Torontu v letu 1997:

8. in 22. januar	2. in 16. julij
5. in 19. februar	6. in 16. julij
5. in 19. marec	3. in 17. september
2. in 16. april	1. in 15. oktober
7. in 21. maj	5. in 19. november
4. in 18. junij	3. in 17. december

Informacije so tudi ob dnevih, ko je v Torontu konzularni dan na voljo po telefonu št. (613) 565 5781 med 8:00 in 16:00 uro.

Somišljeniki SDG v Argentini Ludviku Jamniku

SLOVO OD LUDVIKA JAMNIKA

Dr. Kukova novica o smrti urednika "Slovenske države" nas je hudo prizadela. Pred kratkim sta Jamnik in dr. Kuk proslavila 75. letnico. Poročevalec je bil preskop z zahvalo obema stebroma našega mesečnika. L. Jamnik je prevzel uredništvo po smrti idealista Mauka in zvesto leta vodil uredništvo. Že bolehen je vztrajal in nam bil vzgled zvestobe ideji Svobodne slovenske države. Že prej, posebno še zadnja leta nas je vzpodbujal, da vztrajamo kot smo 50. let utrjevali med zdomci sveto idejo našega velikega duhovnega voditelja prof. dr. Ehrlicha, katerega zvesti učenec je bil.

Užaloščen sem prebral nekaj njegovih pisem, posvečenim slovenskim domobrancem. V nekem daljnem pismu mi je pisal, da se me spominja iz Novega mesta tiste usodne dni, ko je naše vrste prevzel junak Vule Rupnik. Bil je Ludvik vedno jasen pokončen mož, prepričan član akademske Straže, istočasno zaveden slovenski domobranec.

L. Jamnik je bil politično vedno zmeren in pošten. Bil je veliki Slovenec, svobodnjak, ideološko čist in jasen. Slovensko domobranstvo je istovetilo s Slovenskim državnim gibanjem zanj je bila Rupnikova ideja - Bog, narod, domovina - ista kot njegova slovenskega državljanstva, svobode slovenskega naroda.

Somišljeniki SDG v Argentini se pridružujemo žalosti vseh prijateljev. Bog naj ohrani lepe spomine nanj, vsem ga priporočamo v molitev. Dragi Ludvik! Naj Ti bo kanadska zemlja miren počitek. Ohranili Te bomo v spominu in šli po poti, dokler tudi nas Bog ne pokliče k sebi, po Tvojih poteh, vse za srečo in svobodo slovenskega naroda.

*Ne joči, prijatelj Ti!
Njegovo slovo nas boli!
Prijatelj, daj mi roko,
da nas ne boš pustil nikoli.*

*Ne bomo jenjali,
še bolj se bomo povezali
ob Tvojem grobu ne bomo jokali
strnili bomo naše vrste
in mladim o tebi pripovedovali.*

*Izbral si Križ in Njegove rane,
naj Ti Bog ohrani Tvoje in
Slovenske svobodne države.*

Skoberne Slavko, Bs. Aires.

Otroci pokojnega Ludvika: Marko, Bernardka, Anka, Tatjana, Marta in Veronika nesejo ljubega očeta k grobu.

Zalujoča družina, sorodniki in prijatelji pokojnega Ludvika Jamnika!

Poslavljam se od Ludvika Jamnika, ki se bo danes pridružil svoji ljubljani ženi Jožici.

Ludvik Jamnik ni bil povprečen človek. Vse kar je v življenju delal, s čemer se je ukvarjal, je imelo višji nesebični smoter: služiti družini, Bogu in domovini Sloveniji. Zase ni delal: družina in Slovenija sta mu bila vse.

Trden in odločen kristjan in Slovenec je vedno zagovarjal slovenske narodne kulturne in verske vrednote.

Bil je idealist in tudi optimist, kljub velikim življenjskim težavam ko je skrbel za 6 mladih otrok ob prerani izgubi svoje žene Jožice. Tem otrokom je bil oče, mati, vzgojitelj in svetovalec. Bil je odločen in nepopustljiv v principih, ki jih je posredoval svojim. Bil je pa tudi tolerant in pripravljen na vsak dialog v vnemi za pravično spravo med ideološko-rdvojenimi Slovenci.

Uspeh tega truda je danes Ludvikov Klan šestih otrok, visoko izobraženih in kvalificiranih, ki že v tretji generaciji ceni in spoštuje slovenski jezik in slovenske korenine.

*Bog, ki spremlja vsa naša dela,
naj mu bo plačnik!*

V žalosti sporočamo vsem članom in prijateljem Slovenskega državnega gibanja, da nas je 26. maja v Kanadi zapustil in odšel k Stvarniku gospod

Ludvik Jamnik
urednik Slovenske države

Spominjajmo se ga v molitvi.

Tajnik Slavko Skoberne
Upravnik Slavko Erjavec

Argentina, Kanada

Pokojni Ludvik je bil garač. Poleg materinske skrbi za svoje otroke je služil kruh v dnevni službi. Ob večerih pa je delal v slovenskih kulturnih organizacijah: SNZ & SDG, Domobrantsko Društvo Tabor, in S.K. Svet. Sodeloval je pri dramskem društvu in z lepim basom pri pevskih zborih (bil je eden izmed dveh preživelih članov originalnega Domobrantskega pevskega zbora v Ljubljani). 45 let je sodeloval pri časopisu S.D. (zadnjih 10 let kot njen urednik). Pa je še vedno našel čas ob večerih po dolgem dnevnem rutinskem urniku za nadaljevanje po sili okoliščin pretrganega študija in diplomiral na York Univerzi: kot je sam dejal, bolj iz neke vrste "tonika", kot iz potrebe. Bil je častilec prof. Ehrlicha, izšel iz njegovega kroga, pri katerem je črpal krščansko moralne nauke in ljubezen do Slovenije. Zlasti med boleznijo se je dnevno zatekal z molitvijo k mučeniškemu prof. Ehrlichu, vdan v božjo voljo. Pri velikem trpljenju mu je bila, poleg družinske opore, prav ta molitev v veliko uteho. Za družino pa je ponovno izjavljal: "Kako sem srečen, da imam tako dobre otroke". In otroci: "kako smo srečni da imamo takega dobrega očeta". Ali je zgolj slučaj, da je Ludvik za vedno zatisnil oči prav 26. maja, skoraj do ure ob 55. obletnici profesorjeve mučeniške smrti? Sedaj se je pridružil njemu in 50 kolegom iz ljubljanske univerze, da skupno molijo, kot včasih v IZBI, rožni venec, za srečno bodočnost slovenskega naroda.

V svoji skromnosti ni želel govorov na svojem grobu. Pa je družina želela, naj se kot njegov prijatelj, sodelavec in sošolec iz Ljubljanske univerze v imenu vseh, od njega poslovim.

Dragi Luka, pater familias Jamnik, steber slovenstva in slovenski Job,

Bog Ti daj večni mir in pokoj, v upanju in veri na ponovno snidenje. Žalujoči družini iskreno sožalje.

A. Kuk

Friderik BARAGA
BARAGOVA ZVEZA
je letos spremenila
Baragov dan V
Baragov teden v
Marquettu od 22. do
29. junija, ob 200
letnici rojstva
velikega misijonarja
med ameriškimi in
kanadskimi
Indijanci.

Posvečenje slovenskega metropolita

Škofovsko posvečenje novega ljubljanskega nadškofa dr. Franca Rodeta

Prezvzišeni dr. Rode si je izbral za svoje škofovsko geslo Trubarjevo učenost: "Stati inu obstati!"

Ljubljanska stolnica, mati vseh cerkva nadškofije slovanskih apostolov sv. Cirila in Metoda, na belo nedeljo, 6. aprila, na 999. dan pred letom 2000: dr. Franc Rode, ob 37-letnici mašništva, ob 40-letnici večnih zaobljub v misijonski družbi sv. Vincencija Pavelskega, prejel škofovsko posvečenje, po devetkratnem Hočem, s polaganjem rok, s po-

svetilno molitvijo, z maziljenjem – z obredom Cerkev, ki ga je, ob sopusvečevalcih nadškofih rojakih, dr. Alojziju Ambrožiču (Toronto) ter dr. Francu Perku (Beograd), opravil nadškof dr. Alojzij Šuštar (Ljubljana). Listino papeža Janeza Pavla II. o škofovskem imenovanju je prebral apostolski nuncij Edmond Farhat.

Po Družini

Novomašnik, bod' pozdravljen!

Sobota in nedelja (7. in 8. junija) sta bila praznična dneva ne samo za srečno dr. Goršičevo družino ampak tudi za Slovence v ELMHURSTU, zapadnem predelu Chicaga, kjer je v jolietški katedrali bil Goršičev Gregor posvečen v duhovnika in v farni cerkvi Goršičeve družine, Mary Queen of Heaven, daroval prvo sv. mašo. To je bila v jolietški škofiji prva slovenska nova maša, odkar so Slovenci po vojni začeli prihajati v prostrano ameriško celino.

Nad 80 duhovnikov iz cele škofije se je udeležilo posvetitve, skupno z dvema škofoma. Med njimi je bil navzoč tudi naš p.dr. Kalist Langerholz, O.F.M. Gregor je bil posvečen skupno s sošolcem David Allen Lawrencom. Posvetil ju je prevzviš. škof Imesch ob asistenci prezv. Roger L. Kaffer, pomožnim škofom. Veselje med verniki je bilo izredno veliko, da so dobili v škofiji dva nova božja služabnika.

Gregor izhaja iz zelo ugledne in spoštovane družine. Oče Jože je profesor in raziskovalec botanike na tamkanjšnji univerzi. Z ženo Faniko sta vzgojila šest otrok v dobre katoličane in odlične Slovence. Vsi otroci govorijo slovensko in so pri obredih sodelovali pri branju beril in prošnj v slovenskem jeziku: pri posvetitvi Helena Goršič in Jože Rus, pri novi maši pa Gregorjeva sestra Olga in brat Daniel. Najmlajša sestra Lidija je pa izročila bratu-novomašniku križ, po lepi slovenski navadi. Poleg katedralnega pevskega zbora je sodeloval tudi slovenski zbor z lepimi melodijami, ki so jih angleško govoreči zelo pohvalili.

Nova maša je bila v nedeljo v cerkvi Marije Nebes,

v Elmhurstu, v fari Goršičeve družine. Novo mašo je Gregor daroval v spremstvu 15 duhovnikov, med temi tudi p. Kalist Langerholz, in p. David Štrumpf, O.F.M. Glavni novomašni govornik je bil reverend f. Stanley Orlikewicz. Glavna misel govornika je bila, da se zahvalimo Bogu, da je dal Gregorja njegovim staršem in da se zahvalimo staršem novomašnika, ki so podarili Gregorju nam v pomoč in podporo pri našem potovanju v nebeško domovino.

Z izredno spoštljivostjo in z globoko zbranostjo je č.g. Gregor daroval svojo prvo sveto daritev. Pri zahvali vsem faranom, da so tako spontano in širokogrudno pripomogli k tako uspešni slovesnosti se je spomnil tudi patra Kalista Langerholza, da je "shaped my early experiences of priesthood."

Kako navdušen Slovenec je dr. Goršič bil, dokazuje dogodek, ko je enkrat v 70. letih popeljal svojo družino v Ljubljani pred Prešernov spomenik, kjer so navdušeno zapeli: "Oče, mati, bratje in sestre,..."

Dan po novi maši so novomašnikovi starši dr. Jože Goršič in ga. Fanika, skupno s sinom Gregorjem, odpotovali v Slovenijo, kjer bo ponovitev nove maše, 15. junija, v Predvoru pri Kranju in 22. junija pri St. Juriju pri Grosupljem. Po povratku v USA bo pa novomašnik nastopil duhovniško poslanstvo v Naperville-u, Illinois.

Hvala Gregor, hvala staršem in družini, da ste nam podarili Gregorja-Novomašnika!

Po vstopu SLS v postkomunistično vlado

SLOVENIJA JE POLITIČNO OPUSTOŠENA

Po nekaj mesecih vladne koalicije med Liberalno demokracijo in Slovensko ljudsko stranko lahko govorimo o tem, kar smo ob nastanku te koalicije vedeli, namreč da bo s tem Slovenija usodno šla po poti navzdol. Pa seveda ne le na zunanje-političnem področju, na kar nekateri zelo opozarjajo. S fanatičnim rinjenjem »v Evropo« naj bi postali novodobna kolonija, v kateri bo razviti Zahod prodajal svoje izdelke, poleg tega pa bomo z vstopom v zvezo Nato postali še sanitarni kordon (neke vrste obrambni zid) pred razpadajočim Vzhodom. Kaj bo z našim kmetijstvom, kaj z našo zemljo, kaj s tistimi nekaj uspešnimi gospodarskimi in turističnimi objekti, ki si jih bodo z našim vstopom prav gotovo podredili bogati tujci, tega naših oblastnikov ne zanima preveč. Važna je le njihova trenutna podoba in seveda korist. S tako imenovanim »španskim kompromisnim predlogom« smo pri vstopanju v Evropsko zvezo tej obljubili nekaj, kar ni bilo potrebno v tej fazi nobeni drugi državi, ki se je pridružila ali se pridružuje EZ. Nobeni drugi državi ni bilo potrebno pred njeno vključitvijo v EZ povsem liberalizirati nepremičninskega trga (prodaja zemlje), samo mi moramo zdaj, še preden bomo postali polnopravni član EZ, omogočiti prodajo zemlje tujcem. Največjo odgovornost za to nosita Drnovšek in Peterle.

Toda veliko bolj usodno od zunanje-političnega dogajanja je stanje v notranji politiki. Komunisti so prišli nazaj na oblast spomladi 1992. Pred tem Demos, razen osamosvojitve, ni naredil nobenih pomembnih rezov, s katerimi bi prerezal gosto prepredeno popkovino s komunističnim sistemom. Bolj od formalne demokracije je bila tu pomembna kadrovska prevetritev, ki pa je ni bilo. Na spretno lansirane očitke o revanšizmu je takratni Demosov predsednik vlade Lojze Peterle že septembra 1990 pohitel z izjavami, da on ni noben revanšist. Ko so ga komunisti s to provokacijo postavili v defenzivni položaj, so dosegli pomembno zmago in so potem na teh umetnih očitkih in vsiljenem občutku krivde samo še nadgrajevali. Pravzaprav bi razen kakšnega posameznika danes težko našli v takratnih Demosovih vrstah osebo, ki bi se zavedala pomembnosti trenutka. To, kar je bil nekoč v parlamentu Vitomir Gros, naj bi bil danes Ivo Hvalica, vendar je slednji le Grosova blede senca, saj svoj boj s ciničnim (kvazi)liberalizmom sproti ruši s teatraličnim načinom svojih nastopov. Škoda.

Prihod »iz komunističnih katakomb« v začetku devetdesetih let je Krščanske demokrate pod vodstvom Lojzeta Peterleta povsem zmedel. Koščki oblasti, ki so jo okusili, so jih upijani, tako da se niso bili več sposobni zavedati odgovornosti pred svojo volilno bazo. S svojim vzstopom v Drnovškovo vlado januarja 1993 so zapečatili usodo vseh tistih, ki jih je komunizem peganjal, odrival in poniževal. Še prej (avgusta 1992) so, kot v neke vrste predigrji, porezali krila takrat uspešno razvijajočemu se dnevniku *Slovenec*. Potem smo morali štiri leta poslušati množico raznovrstnih besed, od tistih čisto zblojenih do fraz, ki so jih kdaj pa kdaj morali izreči, da so zapihali na dušo svojim volilcem. Ti so dolgo časa slišali samo te zanje »mile viže«, saj je SKD še na lokalnih volitvah jeseni 1994 triumfirala. Šele dve leti kasneje, na parlamentarnih volitvah novembra 1996, so se mnogim odprle oči. SKD je postala velik poraženec teh volitev, kar pa je vplivalo tudi na skupno usodo strank slovenske pomladi.

Toda SKD je bila veliko bolj poražena, kot to kaže volilni rezultat po katerem je dobila devet poslanskih mest. Stranko že ves čas od volitev naprej pretresajo in hromijo močni notranji spori. Poleg zgrešene politike stranko danes posebej tepe to, da se nikoli ni znala notranje kadrovske očistevati. Odrinjenje nekdanjega tajnika Edvarda Staniča, ki je v času od leta 1992 do 1994 tako rekoč vodil stranko, je bilo mnogo premalo. V stranki vedri in oblačni množica oseb, ki ji dajejo pečat, eni so v stranki zgolj zaradi karierizma, drugi pa tudi zato, da kot vrinjenci stranko najedajo od znotraj. Imena enih in drugih so danes znana.

Po volitvah je SKD oziroma njen predsednik Lojze Peterle končno začel zagovarjati skupno politiko strank slovenske pomladi. Še pred volitvami se je SKD držala zase in ni hotela podpisati skupne izjave o skupnem povolitnem nastopanju pomladnih strank. Le mimogrede naj omenim, da se je argentinska *Svobodna Slovenija* pri tem spet slabo odrezala. Njihov dopisnik Tone Mizerič, ki je prav zaradi volitev prišel iz Argentine, je namreč pošiljal v *Svobodno Slovenijo* poročila, v katerih so bile grobe laži, saj je krivdo za neuspeh povezave pomladne koalicije pripisoval ljudski stranki in Socialdemokratom.

Čeprav je SKD vložila veliko truda v predvolilno propagando, se je zamen del njihove volilne baze na koncu vendarle prebudil in je raje volil katero od drugih dveh možnosti.

Danes mnogi v SKD napadajo Peterleta in zahtevajo njegov odstop, vendar je tragika te stranke v tem, da ne ponujajo boljše alternative, še najmanj pa so to osebe, ki bi bile zagotovile, da bo SKD končno postala trdna in načelna stranka, ki bo zvesto izpolnjevala svoj program, program, ki je bil dozdaj samo mrtva črka na papirju.

SLS po poti SKD

Danes pač lahko samo žalostno zapišemo, da sta bila SKD in časnik *Slovenec* veliki priložnosti, ki pa sta bili na grd način zapravljeni zaradi udbovsko-komunističnih vrinjencev in gole sle po karierah. Tu bi lahko naredili čez to žalostno zamujeno zgodbo križ, če ne bi bila protočip za še hujšo ponovitev. Tokrat v obliki SLS.

Že pred volitvami, še posebej pa po volitvah smo lahko poslušali visokodoneče izjave Marjana Podobnika, predsednika SLS, o skupni poti pomladne koalicije. Še posebej je to prišlo do izraza, ker sta tudi drugi dve stranki izražali to skupno voljo, Janševa SDS tako ali tako, prijeto pa je presenetila tudi Peterletova SKD. Toda v zaklinjanju je prednjačil posebej Marjan Podobnik, tudi zato, ker je SLS požela veliko volilno zmago in je postala najmočnejša pomladna stranka. Kar dva meseca smo poslušali, kako ima pomladna koalicija večino v parlamentu (volilni rezultat med levico in desnico se je zaustavil natanko na polovici: 45 proti 45). V te izjave smo seveda verjeli, saj bi lahko pomladna koalicija sestavila vlado le v primeru, da pridobi nekoga iz levega tabora. Tako pa smo poslušali brezplodne izjave o tem, da poslanca obeh narodnosti ne bi smela voliti za mandatarja, s čimer bi levica imela le 43 poslancev. Medtem ko je bil Peterle zaradi volilnega poraza bolj v ozadju, sta imela glavno besedo Marjan Podobnik in Janez Janša, zaradi zmage pa je prednjačil Podobnik. Najprej bi se morali vsi trije predsedniki zavedati, da je rezultat 45 proti 45 le matematično izenačen, v resnici pa imajo prednost postkomunisti, saj je njihovih 45 poslancev veliko bolj idejno trdnih, kot pa 45 poslancev pomladi. In že to je narekovalo, da na vsak način morajo najti zaveznika v nasprotnem taboru. Tako pa je desnica prepustila to možnost (da pridobi nekoga iz nasprotnega tabora) levici tako po volitvah leta 1992 kot po zadnjih pred nekaj meseci. Še posebej tragičen je ta zadnji poraz, saj je desnici uspelo samirati razliko, ki je zaradi Jelinčičeve prevare nastala leta 1992 in je zdaj dosegla petdeset odstotkov glasov. Zgodovinski trenutek je od pomladnikov zahteval, da iz tega rezultata izrzijo maksimum. Tako pa smo doživeli poraz, ki je za pomlad usoden. Postkomunisti so namreč za popolno prevlado v Sloveniji rabili samo še en mandat, v katerem bodo polastnili še tiste zadnje ostanke (zavarovalnice, banke), ki jih doslej niso uspeli. Potem ko bodo imeli kadrovske praktično vse trdno v svojih rokah pa je lahko na oblasti tudi kdo drug. Ta toliko potrební mandat, med katerim bi lahko prišlo še do kakšnih revizij dosedanjih nepravilnosti, so torej dosegli. Toda tokrat so kupili Slovensko ljudsko stranko.

Prav gotovo je bilo narejenih v treh mesecih povolitnih dogovorjanj o sestavi vlade nekaj usodnih strateških napak. Mogoče so Janšo in Peterleta, tako kot vso javnost, zavedle obljube Marjana Podobnika o njegovi zvestobi pomladni koaliciji. Toda vse ostale postavke so bile očitni elementi nevarnosti. Največja samoprevara je bila v tem, da se bo na drugi strani (pri postkomunistih) kar našel nekdo, ki bo pristopil v pomladni tabor ter s tem odločilno premaknil tehtnico v korist pomladi. Pomladni trojček se je sicer pogovarjal s strankami iz nasprotnega tabora, vendar očitno pri tem ni bil dovolj resen, saj ni pridobil na svojo stran prav nikogar. Popolnoma jasno je, da bi v takšni situaciji pomladniki morali iskati najšibkejši člena v nasprotnem taboru, mu ponuditi veliko več, kot bi si ta po volilnem rezultatu zaslužil (le s tem bi ga pridobili na svojo stran), s čimer bi potem lahko sestavili vlado in prišli na oblast. Trenutna politična konstelacija sil na Slovenskem je pač takšna, da bi pri tem morali zaradi višjih interesov - tako lastnih kot celotnega naroda - za trenutek pozabiti tudi na kakšno načelo ter zamere in predsodke iz preteklih let. Žal je volilni rezultat to zahteval. Pomladna koalicija pa je čakala in čakala. Toda čakal je tudi postkomunistični tabor, le da je čas delal za njih. Oni so se tako po prejšnjih volitvah kot po teh zadnjih zavedali, kaj morajo početi. Le pomladniki se tega niso zavedali, zato je bil poraz neizbežen.

Če je bil Peterle nekoliko v ozadju, pa bi se moral Janez Janša, kot ves ta

čas do zdaj neformalni prvak desnice, zavedati nekaterih velikih nevarnosti, ki so bile prisotne. Poleg pravkar povedanega je bilo prisotnih kar še nekaj elementov, na katere bi moral paziti. Predvsem je tu specifični položaj, v katerem se je znašla SLS. SLS je namreč dosegla veliko zmago, saj je postala naenkrat najmočnejša med pomladnimi strankami. To ji je dalo veliko samozavest, toda povečalo je tudi njene apetite. Ta stranka je edina od ostalih dveh, ki je bila praktično ves čas v opoziciji. V politiki pa nekdo nastopa zato, da bo na oblasti. Poleg tega se je SLS pokazala kot zelo potrtna stranka, zaradi česar se je morala zelo zadolžiti že na volitvah leta 1992. Njen dolg s številnimi hipotekami se je vlekel ves ta čas. Toda to očitno ni bilo dovolj, ampak se je stranka na teh volitvah še dodatno zadolžila. Med vsemi strankami je porabila celo največ denarja za volilno kampanjo. Četrti pomemben element pa je v sestavi poslancev, ki jih je ta stranka zdaj pripeljala v državni zbor. Razen morda ene osebe je tako rekoč vseh ostalih 18 mladih ljudi, ki jih bolj kot ideja ter interesi desnice zanima kariera. Vse to skupaj je bilo prav alarmantna mešanica, ki jo je kar razganjalo po sli po oblasti. Prav zaradi te nevarnosti bi moral Janša vleči nekatere poteze, ki jih je zaradi načel opuščal. Tako pa se je zgodilo, da pomladni koaliciji (zaradi premalo truda!) ni uspelo pridobiti večine, kar je na koncu SLS izkoristila in izkočila iz pomladnega trojčka.

Pri tem usodnem skoku pa se ni prav nič vprašala, kaj to pravzaprav pomeni za narod, predvsem pa za tisto polovico volilcev, iz katere izhaja. In prav za to polovico volilcev v Sloveniji ves čas gre! Gre za popravo krivic in za politično, družbeno in gospodarsko emancipacijo. In šele to je pogoj za izenačevanje obeh narodovih polovic: doslej privilegirane in zapostavljene. To je tudi osnova za spravo. Vsako govorjenje o spravi brez tega pa je napačno.

Postkomunisti seveda niso neumni. Drnovšek je dal Podobnikovi SLS kar osem ministrskih mest. Vedel je, da to za ohranitev postkomunističnega imperija ne pomeni tako rekoč nič, hkrati pa s tem ta imperij pridobi še ta potrební mandat. Poleg tega, da gre za manj državotvorna ministrstva, pa je SLS še tista, ki jih je dobila, le s težavo zapolnila s kadri, saj sta brata Podobnik vsa ta leta skrbela, da stranka ni imela kadrovske baze. Tako lahko za nekaj ministrov SLS mirno rečemo, da so bolj privrženci leveice, kot pa desnice. Po vsej množici izgovorjenih besed (obljub) ni Marjanu Podobniku zdaj preostalo nič drugega, kot da z razmetavanjem obljub nadaljuje, saj le na tak način lahko za nekaj časa zakrije hud razkorak med besedami in dejanji. Vendar so komunisti že tako trdno na oblasti (ter v vseh porah družbe), da lahko prepusti partnerici, ki ji omogoča še naprej mirno vladanje, kar precej maneverskega prostora. Drnovšek je tako Marjanu Podobniku prepustil številna protokolarna opravila, s katerimi ga bo še bolj uspaval. Tako hodi Podobnik na različne prireditve, odpira sejme, daje izjave novinarjem, Drnovšek pa v ozadju mirno vlada.

Posledica vsega tega je, da se je tudi medijski prostor izredno zaprl. Tako zaprtega prostora ni bilo tako rekoč deset let. Ostala je le revija *Mag*, ki pa se zaradi pehanja za bralce preveč ukvarja s trivialnimi temami, vendar pa pušča nekatera ključna področja. Tako se *Mag* nikoli ni niti dotaknil vprašanja komunistične revolucije ter vseh mogočih njenih posledic, ki jih čutimo in jih bomo še dolgo čutili. S porazom pomladne koalicije je v vodo padel tudi skupni projekt novega dnevnika (*Slovenec* je sredi novembra 1996 v največji sramoti propadel; potem ko je predstavnik Cerkev Janez Gril pripeljal za glavnega urednika proslulega novinarja *Mladine* Miho Štamcarja). Zdaj se govori, naj bi jeseni iz *Magovega* uredništva izšel novi dnevnik.

Novi nadškof edina svetla točka

Edina svetla točka je bilo imenovanje dr. Franca Rodeta za novega nadškofa in metropolita. Rode je bil že dolgo znan po svoji jasni in odločni besedi. Prav s to je naravnost šokiral komuniste, saj je njegova govorica skoraj povsem drugačna od govorice dosedanjega nadškofa dr. Alojzija Šuštarja. Po prvih presenečenjih se je proti Rodetu vsul plaz kritik, vendar so bile vse zelo kratkega daha, saj proti Rodetovi jasni in odločni besedi niso mogli najti nobenih protargumentov. Mnogokrat sem že zapisal, da je naredila Cerkev veliko napako, da ni takoj po začetku propadanja komunističnega režima postorila nekaj simboličnih dejanj. Tu

Hvala Ti, Luka!

Hvala Ti za vse delo in žrtve za razvoj in zmago slovenske državne misli in za ohranjanje in rast slovenstva!

Bil si ves predan Ehrlichovi slovenski državni misli. V domovini pod komunistično diktaturo več desetletij nihče ni smel govoriti ali pisati o samostojni slovenski državi. Če so koga le osumili, da je morda vihotal ali čital dr. Žebotovo knjigo, "Slovensko državo", "Smer v slovensko državo" ali drugo Jugoslaviji in komunizmu "sovražno" literaturo, je tak "protidržavni zločin" zelo drago plačal. Celó v izseljenstvu so se dolga leta vrstili napadi na tiste, ki so pod geslom "na svoji zemlji svoj gospod!" baje razbijali jugoslovansko edinstvo in "neodgovorno, naivno in neumno" verjeli, da bi mogla majhna Slovenija kdaj postati samostojna država.

Pa vendar je po prihodu v Ameriko veliki idealist Mirko Geratič začel izdajati "Slovensko

državo", ki je bila najprej klic vpričo v puščavi, a kmalu tudi izziv, ki se mu je odzivalo vedno več zavednih Slovencev. Geratiču iz Chicage je sledil kot urednik požrtvovalni dr. Rudolf Čuješ v Torontu. In ko je slednji postal univerzitetni profesor v Antigonishu, je z uredniškim delom nadaljeval Vladimir Mauko.

Nasprotniki slovenskega državnega gibanja so upali, da bo z Maukovo smrtjo umrla tudi "Slovenska država". A takrat si pogumno stopil na krmilo Ti, Luka, in dočkal uresničenje "nemogočega": ustanovitev samostojne slovenske republike v letu 1991! Kako srečen si bil uresničenja slovenske državne ideje in kako vesel, ko so na Slovenskem dnevu na letovišču v Boltonu vihrale slovenske trobojnice in je množica navdušeno pozdravljala slovensko samostojnost, Tvoja hčerka pa v lepi slovenščini povezovala program. Glavni govornik je bil eden ministrov nove slovenske

republike dr. Janez Dular. Pozneje sem mu poslal nekaj literature in kopij štiri desetletja starih pisem pokojnega ustanovitelja glasila "Slovenske države" Mirka Geratiča, da bi domovina ne pozabila vseh žrtv in poguma izseljenskih borcev za njeno neodvisnost.

V času preobleka, ko se v tiskovnih poročilih celo najhujši nasprotniki neodvisnosti predstavljajo kot "arhitekti neodvisne slovenske države" in bivši voditelj slovenske komunistične partije in ljubljenc in protežiranec "bivših" režimskih občil pripoveduje pravljice, da so vse slovenske stranke "stranke slovenske pomladi" (in so komunisti po vojni pobili le okrog tisoč svojih slovenskih nasprotnikov!) in ko po stari komunistični modi zmerjajo najnevarnejše demokratične tekmece (kot za neodvisnost in razkrivanje kriminala tako zaslužnega Janeza Janšo) s fašisti, druge pa z nevarnimi klerikalci,

spoznavamo, da bo žal treba še mnogo poguma in truda, predno bosta zmagali zgodovinska resnica in pravičnost. A tudi ta dan bo prišel, kot je prišel dan osamosvojitve in priznanja slovenske republike. Šele takrat bo dostojno priznana tudi vloga izseljenskih in zamejskih borcev in garačev za razvoj in zmago slovenske državne samostojnosti. Med lepim številom pomembnih imen bo blestelo tudi Tvoje ime, Luka Jamnik, kot urednika "Slovenske države", glasila slovenskega državnega gibanja!

Hvala Ti, Luka, za Tvoje delo, žrtve, zgled in trpljenje! Hvala Ti tudi za prijateljstvo in vse lepe in spodbudne spomine - od taborišča v Bagnoliju, kjer sva se na osamelem stadionu lačna srečavala, vsak s svojo knjigo v roki, do zadnjega slovesa na Slovenski pristavi v Genevi, Ohio.

Dragi Luka, naj Ti bo dobri Bog bogat plačnik! Počivaj v miru v ljubečem božjem naročju!

Edi Gobec

Ludvik Jamnik

1921 - 1997

*An unexpressible emotion,
an emptiness never to be filled again.*

*The final curtain has dropped
and darkness prevails.*

*Death pillages the human soul
from its rightful joyfulness.*

*In the midst of these forces of darkness...
there is a light.*

*It beholds the one truth
the one hope to endure.*

*There is life after death,
a life far beyond our wildest dreams.*

*A paradise for those who have suffered
the tyrannies of a heartless world.*

*A place of peace and eternal solitude,
only experienced in afterlife.*

*May this truth be your guiding light
in the struggle to escape the clutches of
darkness and open your minds and
hearts to the true light of God.*

A.J.-S.

Adriana Jamnik-Sousa

RECOGNISED: Zvonimir Hribar (left) was presented with a book from the honorary consul of the Republic of Slovenia, Alfred Breznik, to mark the conferring of an Honorary Doctorate of Business to Mr Hribar at the Faculty of Commerce graduation ceremony yesterday.

Academic honoured for distinguished service

AN HONORARY Doctorate of Business *honoris causa* was conferred on Zvonimir Hribar at the graduation ceremony for the Faculty of Commerce yesterday in recognition of his distinguished service to education in the fields of accounting and law in the Riverina.

In a citation given by the Professor of Accounting in the School of Financial Studies Colin Heazlewood, he said Mr Hribar is a teacher, educator, researcher, professional and humanitarian who has served CSU and the local community faithfully for a period of 25 years.

Mr Hribar, 76, was born and raised in Slovenia and migrated to Australia in 1955.

Mr Heazlewood said as an academic Mr Hribar's two major research interests revolved around the structure of company law and the well being of small enterprises as the foundation of the Australian economy.

"Zvone joined the teaching profession

believing that the future of every nation depended upon the quality and vision of young people who are educated to accept a future leadership role in society," Mr Heazlewood said.

"He believes that the major asset university graduates have is their ability to think and carry out diagnostic analysis.

"In encouraging his students to fully develop their potential he has become known for a range of Zvonisms such as 'the human mind is like a parachute, it is of use only when it is open'.

"Zvone's students are now employed throughout the world and he still enjoys receiving calls from them advising of new work positions and forthcoming challenges."

In a special edition to the honorary degree, Mr Hribar was presented with a book called *Treasures of Slovenia* from the honorary consul of the Republic of Slovenia Alfred Breznik, to mark the occasion.

ZVONE HRIBAR -ČASTNI DOKTOR!

Iz Avstralije smo prejeli veselo novico, da je naš sodelavec in podpornik g. Zvone Hribar prejel častni doktorat na Faculty of Commerce za njegove zasluge kot učitelj, raziskovalec, profesionallec in humanitarjen in zvesto služenje v skupnosti. Prilagamo članek objavljen v "Daily Advertiser, 23.4.97, posebej pa dr. Hribarjeve pripombe k častnemu imenovanju. Takole nam piše:

"Prepričan sem, da Vas bo vest razveselila, saj je vse, kar je katerikoli od nas dosegel v življenju, SAD NAŠEGA IZBARSKEGA DOZOREVANJA IN CILJEV, KI NAM JIH JE POKOJNI LAMBERT (EHRlich) SEJAL V NAŠA MLADA SRCA" *wagga-wagga 23.4-97.* NAŠEMU SODELAVCU, PRIJATELJU IN KOLEGU IZREKAMO NAŠE ISKRENE ČESTITKE"!

SLOVENIJA JE POLITIČNO OPUSTOŠENA
nadaljevanje s str. 8

mislim na prekop posmrtnih ostankov škofa Gregorija Rožmana iz Amerike v Slovenijo med druge škofo na ljubljanskih Žalah. Ker pa ni pokazala te svoje jasne in odločne volje po popravni krivici, jo je to kasneje zelo toplo, saj smo zadnja leta pričali nenehni in brutalni kampanji proti Cerki. Le upamo lahko, da se novi nadškof ne bo prebitro uklonil pritiskom, saj je trenutno za dediče komunizma prav on glavni nasprotnik. Rodetov nastop je torej edina svetla točka, ki nam ostaja. Po vstopu SLS v Drnovškovo vladno koalicijo smo pričali pravemu opustošenju na slovenskem političnem prizorišču. Demoralizacija je tako huda, da je celo prisotnost Janeza Janše postala neučinkovita, kar ne pomnimo vsaj že deset let. S Podobnikovo gesto je moč in zmagoslavje postkomunistov tako popolno, da je delo v opoziciji tako rekoč blokirano.

Toda! Brata Podobnik se naj le zavedata, kaj ju čaka. Zelo nazorno lahko opazujeta usodo Lojzeta Peterleta in se vprašata, kdo je bil Lojze Peterle leta 1990 in kdo je Lojze Peterle leta 1997. Leta 1990 je bil zaradi upanja mnogih zapostavljenih in sramočenih karizma, danes pa je zaradi zapravljenosti takih pomembnih priložnosti, kot sta bila SKD in dnevnik *Slovenec*, politični mrtvec. Marjan Podobnik se zdaj tolaži, da zaradi vstopa SLS v Drnovškovo vladno priljubljenost stranke ni padla (pri nadomestnih volitvah za župana Logatca in Trebnjega sta zmagala kandidata SLS), toda to so že pirove zmage. Tudi SKD jih je dolgo žela. Prav gotovo bo usoda SLS hujša, kot je zdaj usoda SKD, saj tudi počne hujše stvari.

Ljubljana, 7. maja 1997

IVO ŽAJDELA

SLOVENSKA LJUDSKA PESEM IN SLOVENC

Znano je reklo, da kdor poje slabo ne misli. Pesem, zlasti še ljudska, odraža s svojo besedo, melodijo in vsebino tako narodnostno pripadnost, kot hkrati čustva ljudstva, ki ji pripadajo, in pevec, ki jo poje. Zato je tudi spremljala človeka skorajda vse dni življenja, od rojstva pa do smrti, ob veselih in žalostnih dneh. Verjetno, da ta ugotovitev velja večinoma za vse narode, prav gotovo pa še v posebno veliki meri za nas, Slovence. V svoji majhnosti in malodane tisočletni odvisnosti od drugih narodov, je bil namreč njen pomen za ohranjanje in vzbujanje narodne zavesti vedno še posebno pomemben.

In tako je sedaj s to našo, nekdanjo vsakodnevno spremljevalko, sedaj, ko smo že kar nekaj let ne samo svobodni, temveč tudi državno neodvisni in si torej lahko krojimo usodo večinoma sami? Po mojem mišljenju je slabo tudi za vnaprej se mi dozdeva, da ne bo kaj prida. Toda le zakaj? Saj ni, da bi je ljudje ne želeli nič več prepevati ali poslušati; saj imamo menda pri slabih dveh milijonih državljanov še vedno okoli osemsto pevskih zborov različnih sestavov in različnih kvalitet, od začetniških pa vse do vrhunskih, mednarodno uveljavljenih in visoko ocenjenih. Vsi zbori pa verjetno sploh niso niti evidentirani. Kljub temu pa postaja slovenska ljudska pesem, žal, vse bolj drugorazredna, manj vredna, iz javnosti izrivana glasba. Predvsem mediji, zlasti elektronski (radio in televizija), ki vse bolj obvladujejo informacijski prostor, jo delajo takšno. Če si oglejemo sporede naše "nacionalne" televizije, ki naj bi bila dolžna, med drugim skrbeti tudi za temeljno narodno dobrino, nima zdaj na nobenem od dveh programov nikakršne redne, zgolj za to vrst gasbe, namenjene oddaje, oddaje, ki bi bila primerljiva na primer: z oddajo za narodno-zabavno glasbo (Po domače). Res je sicer, da je na voljo tudi pevskim zborom, žal niti ne vsak teden, kratka, po uro trajajoča oddaja, ob nedeljskih popoldnevih, s ponovitvijo, pa se v njej komajda zvrstijo predvsem posnetki s srečanj in tekmovanj nekaterih večjih in pomembnejših pevskih, folklornih in instrumentalnih skupin. Zato vanjo tudi nikakor ne prodrejo, zlasti manjši vokalni sestavi, ki jih tudi v drugih, zlasti zabavnih programih, sploh ni več zaslediti.

Kako mačehovski odnos imajo snovalci programov naše osrednje TV-hiše do takšne glasbe, pa so pokazali tudi v letošnjih novoletnih sporedih, kar me je pravzaprav tudi spodbudilo k temu pisanju. Vsaj kolikor je meni uspelo slediti letošnjim prazničnim TV-programom, ni bila tokrat zapet v tem sklopu niti ena sama ljudska ali umetna zborovska pesem, pa čeprav je med njimi naštetih napitnic, kolednic ali drugih, za takšne priložnosti primernih pesmi, ki smo jih mnogi pričakovali.

Če pa so morda sestavljalci programov mnenja, da takšna glasba poslušalcev ali točneje, TV-naročnikov, ki programe sofinancirajo, ne zanima več, kar bi se sčasoma ob takšni "politiki" prav lahko tudi zgodilo, predlagam, da izvedejo med njimi primerno anketo in nato rezultatom ustrezno ravnajo, še preden bo dejansko naša ljudska pesem zamrla.

Žal pa niso samo v tej "hiši" tako mačehovski do našega lastnega narodnega blaga in

njegove dediščine. Popoln izpad slovenske ljudske pesmi je bil ob koncu lanskega leta opazen tudi na obeh velikih dobrodelnih "gala" koncertih - Miklavževem in Karitasovem. Vse torej kaže, da v vseh teh imenitnih glasbenih okoljih ni več mesta za slovensko ljudsko pesem, da že povsod prevladuje tudi pri izboru glasbe nekakšen lažni liberalizem in snobizem ter udiranje raznim tujerodnim, resničnim ali le navideznim vrednotam. Še najbolj odmevno je morda nakazal ta klavni odnos naših ljudi do pesmi v našem jeziku kar sam papež med obiskom pri nas, ko je med prepevanjem tuje pesmi njemu v čast dejal, da je bil vendarle prepričan, da je na obisku pri Slovencih. Nauk, vreden zavdnega moža!

In kakšni so obeti? Slabi. Verjetno bi morali ne samo našo pesem, temveč tudi naš jezik nekako zakonsko zavarovati, predvsem pred nekaterimi Slovenci, če bi želeli, da bi bilo v bodoče bolje. Seveda pa bi zakon ne smel biti naravnost tak, kot je sedaj npr.: predlog zakona o osnovnem šolstvu, po katerem naj bi glasbeni pouk sploh ne bil več obvezen, temveč zgolj še izbirni šolski predmet. Odločnejši pa bi morali biti tudi v zahtevah, glede javne rabe našega jezika sploh, saj se že pri poimenovanjih osnovnih prehrabnih pridelkov in izdelkov uporabljajo vse češče tuja imena. Tako npr.: na Gorenjskem mleko ni več mleko, temveč mega milk in jogurt na Primorskem ni več jogurt, temveč yo-yo iz deleže najboljših jogurtov Yoviland, kar pa v Atlas Slovenije doslej še ni bilo vnešeno; še vedno je to le Vipavska dolina. Koliko časa še? To pa še ni najhujše. Še večji nesmisli in ponižanja za nas in naš jezik se dogajajo pri poimenovanjih naših, predvsem novih podjetij. Toda, saj ni da bi o tem še kaj govoril. Predvsem sami smo si krivi, kajti, če ne bomo spoštovali in cenili svoje lastne besede niti mi sami, je ne bodo cenili in ji nudili možnost za preživetje, niti drugi. Najboljši dokaz za to je že klavni položaj našega jezika - jezika majhnega naroda v okolju velikega - nemškega ali italijanskega, kjer žive tudi naši rojaki - zamejski Slovenci. Zdi se namreč, da še nismo dojeli, da naša naivna širokogrudnost do tujih manjšin pri nas ne more brez trdne obojestranske obveze o varovanju manjšin, nadomestiti tega dejstva. Kakšna pa bo usoda naše besede in našega naroda v bodoče, po našem vstop v EZ, pa si po vsem tem že lahko kar dovolj jasno predstavljamo. Morda nam bo ostala samo še naša folklor in z njo naša pesem, če je ne bomo že prej zapravili.

Glas posameznika pri češevanju ali preperevanju takšnih anomalij pa le zelo malo zaleže. Takšnemu razvrednotenju naše besede in kulturne dediščine bi se morali zavestno upreti vsi, predvsem pa vsi naši poslanci, dokler je še čas. Tane dela za nas. Zato namenjam to pisanje predvsem njim, in to prav sedaj ob začetku novega leta, novega parlamenta te vlade, da ne bi spregledali teh nevarnosti, ki so vse pomembnejše za naš obstoj. Pri tem

pa jim želim več sreče in uspehov kot so jih imeli njihovi predhodniki.

Tine Benedičič

Slovenske Brazde

Zasedanje Zveze Združenih Borcev

Na zasedanju Zveze združenih borcev NOB ZZB NOV Slovenije, dne 21. marca 1997 se je po dolgem odmoru oglasil tudi bivši predsednik RS Janez Stanovnik. Skupno z generalom Ivanom Dolničarjem sta, razmišljajoč o kategorijah sovražnikov, za največjega opredelila Janeza Janšo in njegovo stranko, takoj za njim PA KATOLIŠKO CERKEV, predvsem novoimenovanega nadškofa dr. F. Rodeta. (Demokracija 15. maja)

Dr. Rode je namreč v pismu rojakom, ki je

MLADI RAZISKOVALEC - KARANTANIJA

Četrta številka razmnožene revije (april 1997) je v prvi vrsti posvečena vprašanju znakov in znamenj, ki jih je mogoče uporabiti v trgovski ponudbi. To bi bilo, mogoče tudi z mnogimi slovenskimi znaki, in tako so npr. z znakom panterja že opremili lepo oblikovano vinsko steklenico.

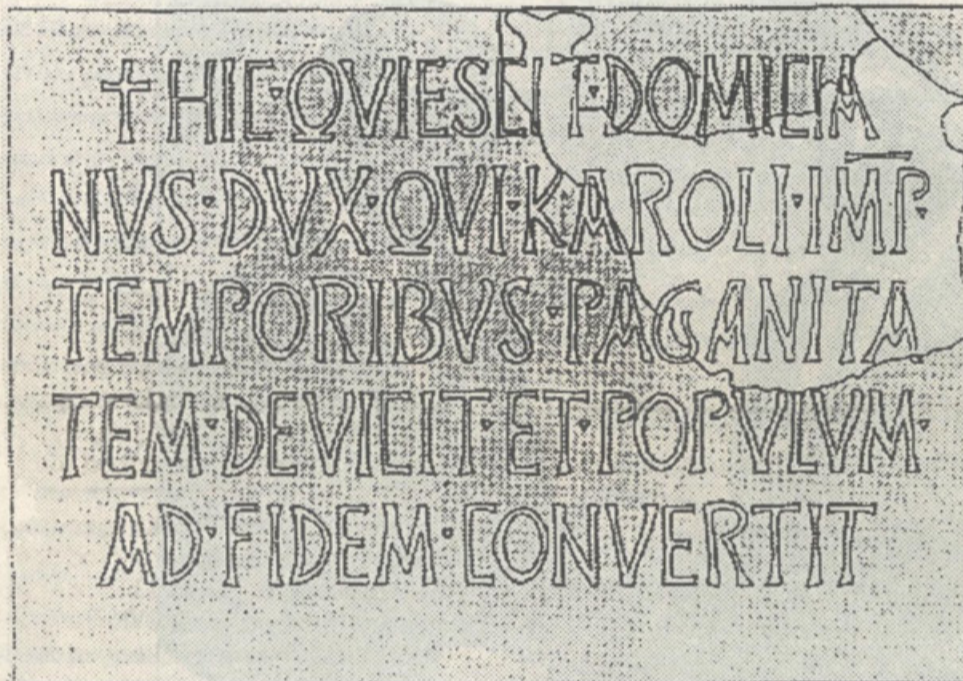
Na naslovnici revije je tokrat odtis srebrnika, ki je imel ime KA-RAN-TAN, in ga je dal kovati Mainhard II. Goriško-Tirolski, potem, ko je postal vojvoda v Karantaniji (Koroški). V reviji najdemo še nekaj zanimivih člankov, npr. neuspeh petletne vladavine Drnovška saj ima Slovenija v primerjavi z drugimi državami, kandidatkami za Evropsko zvezo (Poljsko, Češko, Slovaško, Ogrsko) najslabši položaj. Prekaša jo celo Slovaška, ki ima dvakrat večjo gospodarsko rast in jo presega po tujih naložbah.

V reviji najdemo članek o velikem raziskovalcu slovenskih narečij, Baudouinu de Courtenayu (napisal Milan Smolej s Finske, pa o ameriško slovenskem centru Edija Gobca (v Sloveniji zamolčan), precej heraldike itd.

Poznejši Domicijanov nagrobnik, postavljen okoli 1450.

Razveseljivo je, da je list prežet z idejo slovenske državnosti, ki izhaja iz Karantanije. Članke najdemo tudi na internetu: <http://WWW2.s-gimb.lj.edus.si/mr/index.html>.

Rekonstruiran napis z nagrobnika svetniškega vojvode Domicijana v Millstattu: + HIC QUIESCIT DOMICIANVS DVX QVI KAROLI IMP TEMPORIBVS PAGANITATEM DEVICIT ET POPVLVM AD FIDEM CONVERTIT - Tukaj počiva vojvoda Domicijan, ki je v času cesarja Karla premagal poganstvo in spreobrnil ljudstvo v krščanstvo

prišlo v javnost nekaj ur po objavi novice, da prevzema nalogo ljubljanskega nadškofa, posebej omenil "ROJAKE, KI ŽE DESELETJA ŽIVIJO NA TUJEM". "PREJŠNJA OBLAST JIH JE POGOSTO ŽALILA, V NJIHOVIH NAJČISTEJŠIH ČUSTVIH, SEDANJA PA JE BILA VSE DOSLEJ DO NJIH HLADNA IN NEDOVZETNA" (poročila Mladina 10/11 Marec 1997.)

Dr. Rode je tudi pozval slovenske oblasti naj vrnejo Kat. Cerkvi imovino, ki ji jo je po vojni nasilno odvzel komunistični režim. Enako pa je pozval, naj država uzakoni tradicionalnemu katoliškemu narodu poučevanje verouka v javnih šolah. Na ta poziv je Janez Stanovnik, bivši kom. predsednik RS in bivši diplomat izjavil, da je dr. Rode v svojih izjavah nastopal PUBERTETNO IN INFANTILNO. Groba, neolikana žalitev na račun mednarodno uglednega katoliškega izobraženca, ne bo doprinesla k včlanjenju v Evropsko skupnost ali NATO.

Na tej seji ZZB NOB je končno prišlo tudi do težko pričakovane geste članstva, ko so se razdelili na "bojevite", ki nikakor niso pripravljeni odstopiti od svojih marksističnih idej takozvane TRDE LINIJE na eni strani in TOLERANTNE, ki se zamarj zavzema za strpnost in spravo med Slovenci.

Zato je večje število teh članov, moč pokončne držbe, med njimi tudi dr. France Bučar, iz društva iztopilo.

FARNE SPOMINSKE PLOŠČE

nadaljevanje s strani 7

Zaman Anton, 1911-1945, Bežigrad, PL Zanoškar Viktor, 1914-1945, Trnovo, PL Zavadlav Zvonko, 1926-1943, Grčarice, čet. odred Zavašnik Branko, 1923-1945, Moste, PL Zavašnik Franc, 1926-1945, Vič, PL Zavišek Janez, 1902-1945, Zemljič Ivan, 1908-1943 v Mozlju Zidanšek Alojz, 1938?-1944, PL nepopoln Zlatnar Peter, +1941 ustreljen Zorko Jože, 1927-1945, PL Zrimšek Viktor, 1906-1945, Moste, PL Zupan Aleksander, 1926-1945, Moste, PL Zupan Vinko, 1916-1945, Sv. Peter, PL Zupan Janez, 1919-1945, Sv. Peter Zupanc Karel, 1923-1945, Vič, PL Zupanc Engelbert, 1925-1945, Vič, PL Zupanc Andrej, 1926-1945, Vič, PL Zupancič Anton, 10.4.1942 ustreljen Zupancič Ferdinand, padel v boju 26.9.1944 Zupancič Leo, +1945 Zupancič Miro, +1945 Žagar Jože, +1945 Žakelj Alojzij, +20.2.1942, Vrhovci Žargi Peter, 1926-1945, Sv. Peter, PL Žele dr. Jože, 1915-1945, Sv. Peter, PL Žele Viktor, 1922-1945, Bežigrad, PL Železnik Ignacij, 1910-1945, Bežigrad, PL Železnik Polde, 1919-1943, Vič Žibret Franc, 1921-1945, Sv. Peter, PL Židan Lojze, 1926-1945, Sv. Peter, PL Žirovnik Janez, +1945 Žitnik Franc, 1898-1943, Sv. Jakob, PL Žnidaršič Avgustin, 1904-1945 Žnidaršič Ervin, 1909-1943 v Mozlju, čet. odred Žnidaršič (Žnidarič) Lado, +1943, Celje, četniški odred Žnidaršič Marijan, 1923-1943, Črnuče Žonta Bogo, +1945 Žunec Ernest, 1914-1945, Marijino oznanjenje, PL Župec Franček, 1920-1942, Straža Žužek Jože, 1913-1945

DOMOBRANSKO KOSILO V TORONTU 13. apr. 97

Poročevalec Blaž Potočnik

Na desetletja je društvo TABOR v Torontu organiziralo na jesen domobranski banket, ki je bil vedno dobro obiskan, saj jih je vedno prišlo veliko tudi iz Clevelanda in drugih krajev ZDA.

Zadnja leta pa smo ta srečanja opustili ker je že mnoge pobrala smrt in banketi so bili slabo obiskani. Ker pa so srečanja še maloštevilnih domobrancev potrebna, smo na seji sklenili, da tako srečanje organiziramo v slovenski restavraciji LINDEN, ki je last našega soborca Franceta Tomšiča in njegovega sina Pavleta.

Ob obisku grofa Tolstoja, kakor tudi ob 90 letnici majorja P.H. Barreja smo imeli slavno večerjo, saj majhna dvorana lahko sprejme do 180 ljudi, če ni plesa.

Odbor društva TABOR-Toronto je na seji določil nedeljo 13. aprila 1997 za domobrantsko kosilo, katerega čisti dobiček je bil namenjen gradnji spominske plošče pri cerkvi Vseh Svetih na Žalah v Ljubljani. Predsednik Tabora je pred kosilom pozdravil vse navzoče ter se zahvalil za številni obisk. Po dobrem kosilu je notar g. Peter Urbanc imel kratko predavanje o situaciji v Sloveniji ter o novi slovenski vladi. Nato so odborniki društva Tabor razdelili po mizah kuzerte, predsednik pa je navzoče vljudno

prosil za finančno podporo pri gradnji spominske plošče na Žalah. Bil je lep odziv in nabrali so v ta namen v kuvertah okoli 3.600 dolarjev, nekateri pa so izjavili, da bodo kar po pošti nakazali svoj dar našemu blagajniku.

Vzdušje v dvorani je bilo prijetno, ko so se srečavali znanci med seboj, ki živijo precej oddaljeni od Toronta in se le redkokdaj srečavajo. Predsednik Blaž Potočnik se je vsakemu darovalcu osebno zahvalil, ko je pri mizah pozdravljal goste. Okoli četrte ure popoldne se je dvorana začela prazniti in tako smo uspešno zaključili domobrantsko kosilo.

Odbor društva Tabor je bil zadovoljen s tem srečanjem in tudi upa, da bo romanje v Midland k spominskemu križu 7. septembra tudi uspešno, kakor vsako leto.

DOMOBRANSKA SPOMINSKA MAŠA

Dne 7. junija 1997 je v cerkvi Brezmadežne v New Torontu bila zelo lepo uspela tradicionalna maša za pokojne pomorjene domobrante. Že pol ure pred šesto zvečer so se začeli zbirati ljudje pred cerkvijo, prišli so tudi od daleč, da se udeležijo te spominske maše. Združeni pevci obah župnij pod vodstvom Ignaca Križmana so z občutkom prepevali na koru. Mašo in govor je imel župnik č.g. Ivan Plazar, ing. Ciril Pleško, sin pokojnega predsednika društva Tabor, Staneta, je

bil napovedovalec pri oltarju. Naš novi organist Andrej Pahulje je z občutkom spremljal petje med celo mašo. Med gosti je bilo opaziti tudi rešenca iz Kočevskega Roga, Franceta Kozino in njegovo ženo Anico, iz Niagara Falls. Lepo je bilo videti polno cerkev ljudi, ki so ostali zvesti svojim načelom in ki ne opuščajo naših prireditev kot so Midland, slovenski dan, domobrantska maša in domobrantski banket. To so ljudje pokončnih značajev, ki ohranjajo vero in slov. kulturo tudi v tujini.

ZA SPOMINSKO PLOŠČO V LJUBLJANI

B.P.

SO DAROVALI:

Babič Lojze.....10.00	Mehle Magda.....20.00
Bevc Franc.....10.00	Mišmaš Marija...50.00
Berkovec Stan...20.00	Muhič Ciril.....40.00
Bratovž Borut...20.00	Muhič Tone.....100.00
Čadež Janko.....20.00	Nosan Pavla.....26.00
Dejak Ignac.....20.00	Obreza Jože.....30.00
Dejak Lojze.....20.00	Oseli Florjan...20.00
Demšar Marija...10.00	Perovšek Franc..30.00
Ferkul Edvard...20.00	Planinšek Jakob.20.00
Ferkul Mia.....50.00	Plut John.....10.00
Genorio Karl...20.00	Potočnik Blaž...50.00
Glivar Angela...40.00	Resnik Rudi&Ani.60.00
Jaklič Jože.....20.00	Slak Florijan
Kastelic Janez..20.00	& Zofija.....200.00
Kastelic Jože..200.00	Stražar Franc...20.00
Klemenčič Stane100.00	Stražar Martin..20.00
Kozina Franc&A 100.00	Štih Tone.....50.00
Koželj Jože.....50.00	Štrucelj Ena...20.00
Koželj Martin..10.00	Šubelj Stanko...70.00
Križman Zofija..20.00	Tomšič Franc...20.00
Kuk A.&Maria...100.00	Ulčar Stane.....30.00
Lanovšek Stane.20.00	Valant Sonja...50.00
Likozar Alex...20.00	Zakrajšek Ivan..10.00
Hatašič Janez...100.00	Zakrajšek Julka.15.00
Hatè Franc.....50.00	Zumer Anica.....15.00
Mauser Anica...60.00	

KRATKE NOVICE

KANADA - NAJBOLJŠA NA SVETU!

Po poročilu ZDRUŽENIH NARODOV, JE KANADA med 175 državami najboljša dežela na svetu. Human Development Report je že tretič uvrstil Kanado na prvo mesto s stališča dolgotrajne življenja, dostopa do šolanja, zdravja in dohodkov.

Kanadski ministerski predsednik Jean Chretien, je skupno z voditelji Nemčije in Francije izjavil, da bodo ti podpisali včlanjenje SLOVENIJE in Romunije v NATO, kljub ameriškemu nasprotovanju. Predsednik Jean Chretien, president Jacques Chirac in Chancelor Helmut Kohl so izjavili, da niso pripravljene sprejeti Washingtonske izjave, da smatrajo zadevo dokončno pred NATO konferenco v Madridu, 8-9 julija 1997.

BISERNA MAŠA Č.G. JOŽETA ČASLA C.M.

Na praznik sv. Jožefa je praznoval svojo 60-letnico mašniškega posvečenja. Neutrudljivemu duhovnemu pastirju, ki kjub visoki starosti opravlja še vedno vse kaplanske dolžnosti (spovedovanja, obiskov bolnikov, somaševanja) in ima še poseben čut za globoko versko življenje, želimo ob tem slovesnem jubileju še dolga leta mirnega in uspešnega dušnopastirstva, kot ga je doživljal v dolgih preteklih letih. Bog Vas živi, č.g. Časl še na dolga leta! Hvaležni slovenski farani pri Mariji Pomagaj!

Prijatelj in sodelavec S. iz Washingtona nam pošilja prepis pisma, ki mu ga je poslal I.P. iz Slovenije. Takole pravi: "Spoznal sem, da si tudi Ti glede naših razmer enakega mišljenja, kot večina od nas: NE MORE SE PO 50 LETIH MATERIJALISTIČNE-KOMUNISTIČNE MISELNOSTI VSE NAENKRAT SPREMENITI, ČEPRAV SE MARIKAJ JE, A JE PRANJE MOŽGANOV TRAJALO PREDOLGO." OBŽALUJE TUDI SMRT POK. VINCIJA PUCKOTA, PRIPADNIKA SDG V ARGENTINI.

LAZARISTI ODPRLI DOM SV. JOŽEFA V CELJU.

Dom sv. Jožefa, na Jožefovem hribu v Celju so slovesno blagoslovili na praznik sv. Jožefa, 19. marca 1997. Dom bo služil duhovno-prosvetnemu središču (duhovne vaje, tečaji, seminarji, študijski dnevi, romanja, tečaji za zaročence. Pri blagoslovitvi so bili navzoči visoki cerkveni predstavniki: generalni superior lazaristov iz Rima, nadškof dr. Šuštar, novoimenovani ljubljanski nadškof dr. Rode, mariborski škof dr. Kramberger, s Koroške pa rektor Jože Kopeinig. Obnovljeni Dom sv. Jožefa naj bi po besedah škofa Krambergerja nadaljeval svojo zgodovinsko poslanstvo, kakor si ga je zamišljal škof Slomšek: "Da bi se borili zoper trojno zlo: zoper nevero, zoper socializem, katerega izrodek je brezverni komunizem in zoper revolucijo ali prekucijo."

BENEŠKI SLOVENEČ-ŽUPNIK NA SV. VIŠARJAH.

Celovski cerkveni list Nedelja, poroča dne 16. marca 1997:

V Žabnicah (sv. Egidij) in na podružnici Sv. Višarje so dobili novega župnika-Beneškega Slovenca Emila Battistig-a iz Matajurja. Imenoval ga je videmski nadškof Afredo Battisti. Službo je nastopil v začetku junija. Novonastavljeni župnik govori zelo dobro slovensko, italijansko in nemško. Rojen v vasi Pečnice v župniji Matajur je študiral v Rimu in v Švici. Novoimenovanemu župniku želimo vse najboljše pri opravljanju težke, a tako slavne fare. Slovenski romarji na Sv. Višarje!

V četrtek 20. marca so koroški Slovenci položili k zadnjemu počitku č.g. Ivana Matka, salezijanca, selskega župnika v pokoju, ki je po dolgi in hudi bolezni umrl v Domu za onemogle v Železni Kapli. Pokojni Matko je prišel v Sele leta 1952 in služil faranom vse do svojega pokoja. Priljubljenemu, nesebičnemu duhovniku in kulturniku želimo večni mir in pokoj!

Karantanija je moja draga zibelka. Kakor mater jo častim in ljubim iz srca. Dedje so mi dom očetov v njej zgradili, velmožje v modrosti me učili: vera bodi luč, matern jezik ključ, nam vsem do omike prave ključ.

Milka Hartman III. Izdal Feliks J. Bister

V Celovski NEDELJI 15. junija smo brali žalostno novico, da je 9. junija zjutraj med molitvijo umrla koroška pesnica in pisateljica MILKA HARTMAN, v 96. letu starosti. Rojena je bila v Spodnjih Libučah, pod goro Peco. Pisala je ogromno, preprosto, z ljubeznijo do nara da in slovenskih vrednot. Pesmi so bile uglasene in jih je veliko postalo last naroda. Danes takih pesmi nihče več ne piše. Bog ji daj miren počitek v Libučah, kjer je bila pokopana 11. junija

KRATKE NOVICE

STANE STRAŽAR-ŽUPNIJA DOB

Dolgoletni urednik domžalskega SLAMNIKA, Stane Stražar, bratranec Franka Stražarja v Torontu, se je v aprilu pogovarjal z g. Jožetom Zadravcem, dopisnikom DRUŽINE, o kulturnih uspehih tega skromnega, brez visokih akademskih titulov ob danega elektronskega tehnika, doma iz DOBA pri Domžalah. Že pred objavljenim člankom v Družini smo imeli priliko pri bratranecu Franku videti kakih 10 knjig, med katerimi je bila najiminennejša na 686 straneh "Župnija Dob skozi stoletja" ob priliki 70 letnice župnije Dob. Iz intervjuja Jožeta Zadravca je razvidno, da je Stane Stražar napisal 14 obsežnih knjig na 6500 straneh in več knjižic. Gradivo za to pisanje je dobil pri brskanju po arhivih, knjižnicah, starih časopisih in revijah. Naj sam pove kaj več o tem delu v naslednji številki.

NADŽUPNIJA SV. JURIIJA- SLOVENSKE KONJICE

je za 850-letnico svoje prafare priredila veliko slavje, ki se ga je udeležilo nad 5000 ljudi iz bližnjih in daljnih krajev, ki so spontano prisostvovali pri sv. maši v cerkvi in pri kulturnem domu. Med odličnimi gosti so bili beograjski nadškof dr. Perko, mariborski škof ordinarij dr. Kramberger celjski opat Friderik Kolšek, domači župnik in arhidijakon msgr. Ivan Pajk, dvajset duhovnikov in diakonov. Z ubranim petjem so službo božjo obogatili združeni domači pevski zbori. Nato se je razvrstila procesija z Najsvetejšim v kateri so bili konjeniki, praporščaki, čebelarji, lovci, gasilci, člani združenja šoferjev, narodne noše, pihalna godba in množica otrok, žena in mož. Ob zvonjenju, pokanju možnarjev, preletih letal krajevnega Aerokluba in zmajev, se je procesija ustavila pred domačim kulturnim domom, kjer je škof opravil molitev za domovino in blagoslovil kraj in prebivalce. Nada ljevalo se je ljudsko praznovanje na trgu in pred cerkvijo. Sodelovanje občinstva je bilo naravnost vzorno, po mnenju nekaterih "generalna vaja" za sprejem papeža čez kak mesec.

KONJIŠKO

1146 - 1996

Ob priliki 850-letnice pražupnije sv. Jurija, sta konjiški arhidijakon msgr. Ivan Pajk in Anton Ozinger s sodelavci uredila knjigo KONJIŠKO, ki je nekaj posodobljen sekvel knjige dr. Avgusta Stegenšeka, "Konjiška dekanija l. 1909". Knjiga je izredno dobro dokumentirana z zgodovinskimi in statističnimi podatki in je nam v zdomstvu prijetno branje, ker nam obuja spomine na naša mlada leta. Avtorjema in sodelavcem se za njihov trud lepo zahvaljujemo. A.K.

Večer 4.5.97.

Pripravljajo, snemajo: V pričakovanju Slomškove beatifikacije

Novinar, publicist in televizijski dokumentarist Voje Lukič je posnel novi dokumentarno-feljtonski TV film v pričakovanju Slomškove beatifikacije. Film govori o kandidatu za blaženega Antonu Martinu Slomšku. Poleg znanih osebnosti s tega področja je Voje Lukič snemal svoj film o Slomšku tudi z drugih zanimivih plati.

"Posnel sem članke Zdrženja katoliških študentov, ki se zbirajo v duhovnem centru SINAJ v Mariboru. O delovanju AMOS-a je govorila študentka Iva Nežič. V sklopu združenja deluje tudi študentska vokalna skupina Lira, pod umetniškim vodstvom Emice Potočnik. Posnel sem tudi pevski zbor mariborski bogoslovcev," je dejal Voje Lukič.

Novi film V pričakovanju Slomškove beatifikacije pa ni edini Lukičev film o Slomšku. Njegov prvi polurni film o

Slomšku je bil predvajan julija 1995 leta v okviru mariborske kronike Tele M na TV Slovenija. Sledil je enourni dokumentarec z naslovom Slomšek, človek, ki je gledal daleč, ki so ga na TV Slovenija zavrteli septembra 1995 leta. Na koncu pa še tretji film o Slomšku (Slomšek in današnji čas), ki so na slovenski TV predvajali 23. decembra 1995 leta, ponovili pa leto poženje.

Najnovejši dokumentarec Voje Lukiča o Slomšku je najdaljši doslej, celih sto minut. V njem je nanizal precej, morda manj znanih ali celo neznanih drobcev iz življenja Martina Slomška. Dokumentarec bo predvidoma nared za predvajanje konec maja.

Zanimiv sogovornik v novem dokumentarcu Voje Lukiča je bil tudi upokojeni ljubljanski škof dr. Alojzij Suštar

FAMILIJA JAMNIK FAX 416-766-7088
79 VATSON AVENIA
TORONTO ON M6S 4E2

BT
FAMILIJA JAMNIK
OB PRERANI SMRTI DRAGEGA LUDVIKA JAMNIKA IZREKAM
ISKRENO SOŽALJE V SVOJEM IMENU IN V IMENU UNIVERZE V
MARIBORU NJEGOVO DELO ZA RAZVOJ SLOVENSKE KULTURE IN
SLOVENSKE DRŽAVE JE NEIZBRISNO
DR. LUDVIK TOPLAK REKTOR UNIVERZE V MARIBORU

Sožalje Jamnikovi družini in S.D. so prve dni poslali:

Slavko Skoberne, Urednik S.D. Argentina
Dr. Mate Roessmann in dr. Milan Pavlovčič z soprogama se udeležila pogreba v imenu SDG v ZDA.

G. & Ga. Vili Zadnikar, Cleveland
Prijatelji iz Washingtona
Prijatelji iz Chicaga
Bratje Truden iz Argentine
ga. M. Duh Argentina
ga. Majda Ocvirk, Argentina
g. Verbič Pavel
dr. France Zupan, član starešinstva SDG
g. Buda Stane, Argentina
dr. in Mrs. Štukelj, Ottawa
dr. Jože Šauli, Gorica
g. Vinko Levstik,
G. Ivo Zajdela, Ljubljana.
dr. Ludvik Toplak, rektor mariborske Univerze v svojem imenu in imenu Univerze,
G. Ivan Korošec, predsednik Tabora Argentina, sožalje družini in vsem prijateljem slovenske državne misli.
Dr. Žgajnar, Argentina,
Dr. Edi Gobec, Willoughby, Ohio, USA

Namesto cvetja na grob Ludvika Jamnika so darovali za Slomškov ANDREANUM:

Gdc. Zlata Bartol	\$ 100.-
Dr. Gloria Bratina	100.-
G. Franc Kozina	20.-
Družina Kuk	100.-
Ga. Ela Miklavc-Almassy	100.-
G. in ga. F. Osredkar	50.-
Dr. Milan in ga. Pavlovčič	20.-
Ga. Marija Por	40.-
Dr. in Ga. Roessmann	20.-
G. in Ga. P. Urbanc	40.-
G. & Ga. Ziernfeld	100.-
dr. Blaž Korošec	100.-
KARL LOZAR	50.-

Za S.D. so ob tej priliki darovali:

Gdč. Cvetka Jakus	60.-
Dr. Milan Pavlovčič	50.-
Prijatelji iz Washingtona	100.-
G. & ga. Zadnikar	200.-
Dr. Blaž Korošec	100.-
Dr. Edi Gobec, USA	100.-

Imena darovancev za gradbeni sklad samostana KARMELE v Mirni Peči na dolenskem.

Almassy Miklavc Ela	\$ 200.00
Demšar Antonia Janko	\$ 50.00
Janko H.	\$ 100.00
Jaklič Lida	\$ 20.00
Jeram Milka	\$ 1300.00
Mehle Ivanka Pavle	\$ 50.00
Neimenovani	\$ 5.00
Neimenovani	\$ 250.00
Osredkar Mara Frank	\$ 100.00
Pust Frances Jože	\$ 1015.00
Škrlič Pavla	\$ 50.00
Stajan Slavka Ludvik	\$ 200.00
Stanovnik Ivanka	\$ 1300.00
Saje Luisa	\$ 500.00
Veith Rainer	\$ 210.00
Žagar Maxa	\$ 50.00
	\$ 5400.00

Pred tem darovano: \$10790.00
skupno: \$16190.00

Spoštovani darovaki.

Iskreno sem Vam hvaležna kar ste storili za nas. Nemorem povedati kako dobro se počutimo v novem lepem samostanu, ko živimo urejeno redovno življenje in kako hvaležno se spominjamo vseh dobrotnikov ki ste nam to omogočili. Vsi pravijo, da je to čudež! Jaz pa pravim, to je Marijino delo in njenih Anđelov. Vi vsi dobrotniki pa ste njeno orodje. Nimamo nobenih dolgov na zgradbi, oprema pa lahko počaka. Vsi dobrotniki ste deležni naših molitev.

Bila je skovna blagoslovitev: g. nadškof dr. F. Rode, in več kot 20 duhovnikov in veliko ljudi.

Hvala Bogu za vse, hvala Mariji! Bog Vas živi in iskren pozdrav.

S. M. Agnesa Saje
sestra Agnesa Saje

Vsem darovakem hvala tudi v mojem imenu in Bogu povrni. Hvala Eli Miklavc Almassy za njeno sodelovanje.
prijateljski pozdrav, Mara Osredkar

VABIMO VAS
NA

38. SLOVENSKI DAN

V NEDELJO 6. JULIJA 1997
NA SLOVENSKEM LETOVIŠČU PRI BOLTONU

OB 11. URI SV. MAŠA NADŠKOF
DR. ALOJZIJ AMBROŽIČ

OB 2. URI KULTURNI PROGRAM
GLAVNI GOVORNIK SLOVENSKI PISATELJ

DRAGO JANČAR

"NOVI ROD"
OTROŠKI ZBOR VODI: GA. MOJCA D'IMPERIO-KONČAN

"TRIGLAV"
PLESNA SKUPINA IZ LONDONA, VODI: GA. MAGDA RAZPOTNIK

"PEVSKA ZBORA OBEH ŽUPNIJ"
VODI: G. NACE KRIZMAN

SLOVENSKO-KANADSKI SVET